

TĖVIŠKĖS AIDAI

Nr. 21 (1466) 1985 m. gegužio 29 d.

Melbourne

XXX METAI

H. R. Gulbinowicz - kardinolas iš Šukiškių

Balandžio pabaigoje Sv. Tėvas Jonas Paulius II pakėlė 28 aukštus dvasininkus Bažnyčios kardinolais. Atrodė, kad jų skaičiuje nebuvo nė vieno lietuvio. Bet vis dėlto paskelbtųjų tarpe yra arkivyskupas Henryk Roman Gulbinowicz.

Jis gimė 1928. X. 17 Šukiškių kaime. Ši vietovė yra Vilniaus apskrityje, 10 km į rytus nuo Nemenčinės, 7 km į vakarus nuo Buivydyžių, 3 km nuo kairiojo Neries kranto.

Buivydziai - Nemenčinė nuo amžių lietuvių gyvenamos vietovės. Tačiau jų gyventojai amžių bėgyje gerokai aplenkė, o didelė dalis ir visiškai sulenkė. Bet aplenkėjimas nėra senas. Lietuvių kalba dar buvo čia gyva XIX - XX amžių sąvartoje, tačiau ji nyko. Didelis lietuviškos apaštalias Vilniaus krašte kun. Silvestras Gimžauskas (1844-1897) "Aušros" nr. 9, 1884, paskelbė apie Nemenčinę ilgą 31 punktelių eilėrašį, kurį pradėjo šiuo ketureiliu:

**Kaip-gi peiktas Némenczinas,
Kad prigimtos kalbos ginas!
Ir vis viena, kas taip daro,
Kaip isz namų moczią varol**

Buivydyžių lietuvių kalbos tarmė turi ypatingų savybių ir ji susilaukė kalbininkų dėmesio. 1900 m. ją tyrinėjo ir tekstus užrašinėjo prancūzų mokslininkas Robertas Gauthiot (1876-1916). Per porą mėnesių jis užrašė daugybę lietuvių tautosakos dalykų bei kalbos ypatybių. Su dideliu pluoštu rankraščių grįžo į Paryžių, skaitė paskaitas apie Lietuvą ir 1903 m. paskelbė mokslinę studiją apie Buivydyžių kalbą. Buivydyžių parapijos ribose yra ir minėtas Šukiškių kaimas, dabar priklausęs Vilniaus rajono Buivydyžių apylinkei.

Ar H. R. Gulbinovičiaus tėvai dar mokėjo lietuviškai, mums nėra žinoma. Reikia manyti, kad jie buvo aplenkę lietuvių, tačiau lietuvišką kilmę galima atsekti iš jų lietuviškos pavardės šaknies formos. Vis dėlto jų sūnus Henrikas, kad ir trumpą laiką mokėsi Vilniaus lietuvių gimnazijoje ir buvo pramokęs lietuviškai kalbėti.

1946 m. Gulbinovičių šeima lenkų repatriacijos metu pasitraukė į Lenkiją. Henrikas ten baigė gimnaziją ir įstojo į Balstogėje atkurtą Vilniaus kunigų seminariją, kurioje lietuvių kalba ne tik tada, bet ir dabar dėstoma kaip neprivalomas dalykas. Pašvėstas kunigu, sielovados darbą dirbo Sokolkos dekanato parapijoje. Po to trejeta

BRONIUS KVIKLYS

Mūsų specialus bendradarbis
Čikagoje

metų gilino studijas Liublino katalikų universitete, kurį 1957 m. baigė moralinės teologijos daktaro laipsniu. Dėstė tikybą Balstogės mokyklose. 1963 m. perkeltas į Olštyno vyskupijos kunigų seminariją profesorium. Ėjo prefekto, vicerektoriaus, rektoriaus pareigas. 1970. II. 8 konsekruotas vyskupu ir paskirtas Vilniaus arkivyskupijos pietinės (lenkiškosios) dalies apaštališkuoju administratoriumi. 1976 m. pakeltas Wroclavo arkivyskupu. Kartu dirba Vatikane Rytų apeigų ir kitose kongregacijose.

Kardinolo Gulbinovičiaus ryšiai su lietuvišiais glaudūs. Žinoma, kad lietuviškų pamaldų Seinų katedroje įvedimo reikalu jis darė lietuviams palankią intervenciją pas popiežių. Lenkijos lietuviams rūpinantis išleisti lietuvišką maldaknygę ir katekizmą, neatsisakė šiuo reikalu jiems aktyviai padėti. Pagaliau 1984. II 25 Wroclavo ka-

tedroje suruošė labai iškilmingą Sv. Kazimiero 500 m. mirties sukakties minėjimą, kur jis pats, pasikvietęs lietuvių kunigus Alfonsą Jurkevičių ir Alfredą Rukšą, koncelebravo šv. Mišias ir pasakė gražų pamokslą lenkų ir lietuvių kalbomis. Minėjime be gausybės lenkų, dalyvavo apie 200 lietuvių, kuriems arkivyskupas teikė ypatingą dėmesį. Pasibaigus Mišioms, pakvietė lietuvius prie altoriaus, kartu nusifotografavo ir paprašė sugiedoti "savo tautos giesmę". Buvo ir daugiau malonių ryšių.

Taigi Lietuva ir išeivijos lietuvių gali džiaugtis, kad iš mūsų krašto kilęs, greičiausia lietuviškos kilmės dvasininkas, pasiekė aukštą Bažnyčios dignatoriaus laipsnį ir postą. Linkėtina jam sėkmės ir nepamiršti gimtosios žemės tikinčiųjų rūpesčių.

Beje, labai daili medinė aštuonkampio plano Buivydyžių bažnyčia, statyta 1790 metais, kurioje, reikia manyti, buvo krikštytas ir iš Šukiškių kilęs kardinolas, 1982. V. 29 neaiškiais aplinkybėmis sudegė, drauge su daugybe lietuvių liaudies meno bei religinių dalykų. Pas taruoju metu Buivydyžių parapija nuolatinio kunigo neturi. Retkarčiais ją aptarnauja Balingrado klebonas kun. Martynas Stonys.

Pabaltiečių politinė veikla

Vakaruose dabar veikiančios dvi svarbiausios pabaltiečių organizacijos yra Jungtinis Pabaltiečių Komitetas Amerikoje ir Pasaulinė Pabaltiečių Santalka.

Jungtinį Pabaltiečių Komitetą sudaro Amerikos Lietuvių Taryba ir Tolygios estų bei latvių institucijos. Komitetas Amerikoje įsikūrusių lietuvių, latvių ir estų vardu gina trijų Pabaltijo kraštų laisvės ir nepriklausomybės atstatymo bylą, palaikomi pastovūs ryšiai su Amerikos Kongresu ir vyriausybe, yra ruošiami memorandumai Pabaltijo kraštų laisvės bylą liečiančiais klausimais, rūpinamasi valdžios ir visuomenės informavimu apie sovietų Pabaltijyje vykdomus tautų ir žmogaus teisių pažeidimus, įvairiais būdais yra ginamos pavergtų Pabaltijo tautų teisės.

Pasaulinės Pabaltiečių Santalkos uždaviniai yra panašūs, tik ši organizacija veikia pasauliniu mastu. Dabar abi šios pabaltiečių organizacijos ypatingai rūpinasi iškelti Pabaltijo kraštų betešę pa-

dėtį ryšium su Helsinkio susitarimų dešimtosiomis metinėmis. Siekiama priminti pasaulio kraštų vyriausybėms ir visuomenei, jog Pabaltijo kraštuose yra grubiai pažeidžiami visi Helsinkio konferencijos paskelbti principai. LRTV

NAUJAS KUNIGAS

Diakonas Edmundas Putrimas, Popiežiškosios Lietuvių Sv. Kazimiero kolegijos Romoje auklėtinis, į kunigus bus iššventintas Romoje birželio 2 d. Į diakonus jį iššventino pernai vyskupas Dr. Antanas Deksnys Toronte Lietuvių kankinių šventovėj. Po šventinimų buvo naujojo vyskupo Pauliaus Baltakio sekretorius, o šiemet sausio mėnesį grįžo užbaigti teologijos studijų, kurias šiuo metu Romoje Sv. Tomo popiežiškame universitete apvainikavo Teologijos Magistro laipsniu. Mūsų kun. Dr. Daukniui tame universitete viešai ginant disertaciją, Edis Putrimas buvo jo asistentas.

LIETUVIAI PASAULYJE

— Šveicarijoje vokiečių kalba leidžiamas puošnus žurnalas dėl religijos laisvės ir žmogaus teisių "Glaube in der 2 Welt" šių metų Nr. 4, mus dabar pasiekęs oro paštu, viršelį puošia ornamentiniai kryžiai garsiojo Kryžių kalno Šiaulių apskrityje, kuris randasi netoli Meškučių. Pateikia žinių apie vėl suimtą Vladą Lapienį, 79 metų amžiaus ekonomistą, kuris dėl LKB Kronikos heroiskai atlikęs 5 metų bausmę Sibire, vėl suimtas. Skelbia kun. Kastyčio Jono Matulionio nuteisimą, įdėta didelė nuotrauka per abu vidurinius puslapius, kur iš Sibiro grįžęs kun. Algirdas Mocius basas neša kryžių į Kryžių kalną ir jį seka didžiulė neapmatoma kelyje išsiviniavusi lietuvių tikinčiųjų minia. Kitos nuotraukos rodo besimeldžiančius lietuvius prie Aušros Vartų Vilniuje, Kauno bazilikoje šventinamus dijakonus, Lietuvos vyskupų su vaikais nuotrauka, baigiant Sv. Kazimiero jubiliejų. Galė platus straipsnis apie Kryžių kalną su nuotraukoje matomais tūkstančiais kryžių.

— Toronte solistas ir chorvedys Vacys Verikaitis sulaukė 60 metų amžiaus sukaktį. Jo pagerbime dalyvavo gerai paruošta programa net keturi chorai, vienas oktetas ir visa eilė solistų bei muzikų. To koncerto klausėsi pilnutėlė Prisikėlimo parapijos salė - apie 600 asmenų. Koncertinė programa buvo baigta J. Strolis giesme "Parveski, Viešpatie". Tai malda, prašant Visagalį parvesti mus, kaip paukščius, į namus - į Tėvynę Lietuvą.

— Romas Viesulas, dailininkas ir grafikos profesorius Filadelfijos Temple universitete, dabar paskirtas trims metams vykti į to universiteto skyrių Romoje, dėstyti trečiųjų metų studentams grafiką. Romon jis išvyksta su žmona Jūra, sūnumis - Romu ir Vytu, dukrele Auste. Jis yra laimėjęs jau nemažą įvairių premijų, tarptautinio dėmesio susilaukė jo sukurtas Vatikano pašto ženklas, minint 500 metų jubiliejų nuo šv. Kazimiero - Lietuvos Globėjo mirties. Tų pašto ženklų seriją Vatikanas buvo išleidęs beveik milijono tiražu.

— Sv. Kazimiero jubiliejui praėjus, įvairiuose laisvojo pasaulio kraštuose įsikūrę specialūs komitetai dabar pateikia savo atskaitinius pranešimus. Vienas tokių komitetų sėkmingai darbavosi Brazilijoje, kuri turi 124.700.000 gyventojų, kur plačiai nuskambėjo Lietuvos Globėjo jubiliejus, atkreipiant brazilų visuomenės dėmesį į Lietuvą. Jubiliejus pradėtas Sao Paulo katedroje, vadovaujant vietos kardinolui ir pamaldos už Lietuvą vyko kas mėnesį įvairiose brazilų parapijose, šventovėse, katedrose, daug kur dalyvavo lietuviškas jaunimas ir jungtiniai lietuvių chorai, plačiai minėjo brazilų spauda. Visi Brazilijos vyskupai iš lietuvių komiteto buvo gavę specialius laiškus apie jubiliejų. Brazilijos paštas išleido specialų Sv. Kazimiero antspaudą. Brazilų kultūros centras paskelbė dailės konkursą. Sv. Kazimiero minėjimus rengė net ir pačių brazilų organizacijos.

— Čikagoje lankėsi Lomžos vyskupas Julius Paetz, kurio vyskupijoje yra Seinų parapija. Kunigas Dr. Juozas Prunskis padėkojo šiam vyskupui už duotą leidimą Seinų katedroje įvesti lietuviškas pamaldas. Vysk. Paetz pakartojo, kad laiko savo pareigą rūpintis lietuvių sielovada ir jam ypatingai rūpi apsaugoti ir ugdyti katalikišką dvasią lietuvių šeimos ir trokšta, kad lietuvių aptarnautų lietuvių kunigai, kurie brangina lietuviškas tradicijas, jau pasirūpino, kad lietuvis kunigas Ignas Dirmeika būtų Poniežiaus pakeltas į...

Helsinkio grupių likimas

Frankfurte, Vakarų Vokietijoje, veikianti žmogaus teisių gynbos organizacija parengė specialų raportą apie Sovietų Sąjungoje ir jos valdomuose kraštuose išsikūrusių Helsinkio Grupių likimą. Raportas buvo įteiktas gegužės 8 d. Ottawoje, Kanadoje, prasidedančiai Helsinkio Baigiamąjį Aktą pasirašiusių valstybių atstovų konferencijai žmogaus teisių klausimais.

Helsinkio Grupės buvo žmogaus teisių gynėjų įkurtos Maskvoje, Armenijoje, Gruzijoje, Ukrainoje,

Lietuvoje tikrinimui, kaip sovietų vyriausybė vykdo Helsinkyje prisiimtus išpareigojimus žmogaus teisių apsaugojimo srityje.

Į šių Grupių veiklą įsijungė iš viso 76 asmenys. Iš jų daugiau negu pusė, būtent 42 Helsinkio Grupių nariai dabar yra įkalinti, kiti 17 jau atliko kalėjimo bausmes, trys mirė koncentracijos lageriuose, 11 buvo ištremti iš Sovietų Sąjungos. Tuo būdu sovietinė valdžia beveik visiškai išnaikino visas Helsinkio Grupes. Dar išsilikę jų nariai yra priversti veikti po-

grindyje.

Helsinkio Grupių likimas Sovietų Sąjungoje ir jos valdomuose kraštuose liudija, kaip sovietų valdžia pačiu grubiausiu būdu persekioja žmogaus teisių gynėjus, neskaitydama su Helsinkyje prisiimtais išpareigojimais žmogaus teisių apsaugojimo srityje. Vokiečių organizacija paragins žmogaus teisių ekspertų susirinkimo Ottawoje dalyvius reikiamai atsižvelgti į sovietų vykdomus žmogaus teisių pažeidimus ir pareikalauti, kad sovietų valdžia sustabdytų žmogaus teisių gynėjų persekiojimą.

LRTV

APUOLĖS PILIAKALNIS

Apuolės piliakalnis yra jau nuo seniai garsus. Jis yra vienas iš seniausių lietuvių atramų ir gynimosi centrų. Šio piliakalnio istorija siekia apie 5 š. po Kr. Tai paliudija ne tik istoriniai užrašai, bet ir piliakalnio liekanos, kurios randamos dar ir šiandien.

Sis piliakalnis yra apie 10 km nuo Skuodo į rytus, tai yra netoli Latvijos sienos, netoli Kuršių. Teka ten upelis Luoba su mažu intaku. Upelio kilpoj padaryta užtvara, kuri ir vadinasi piliakalniu. Ši užtvara supilta iš didelio žemės volo. Per užtvaramą perlipti jau būtų sunku. Aplinkui puikūs žaliuojantys laukai. Reikia manyti, kad nuo seniausių laikų šioje apylinkėje lengva buvo žmogui įsikurti ir patogiai gyventi. Taip čia ir spietėsi daugiau žmonių. Atsiradus priešams, žmonės surado geresnę vietą apsigynimui. Taip išdygo Apuolės piliakalnis. Tie priešai buvo vikingai, kurie važinėjo laivais ir vienur ir kitur išsikėlę žygiavo į žemyną. Kas tie vikingai buvo, dar ir šiandien tiksliai nenustatyta. Pagrinde jie buvo prekyautojai, bet kartu ir plėšrūs prekyautojai. Jie buvo danų, švedų ir norvegų kilmės. Lietuvą užpuldinėdavo daugiausia švedai vikingai ar kartais normanais vadinami.

Pirmus užrašus apie Apuolę randame pas švedą Rimbertą. Jis sako, kad 850 m. danai surengė žygį į Kuršių kraštą, bet grįžo su pralaimėjimu. Kitais metais išvyko švedų karalius Olafas su didele kariuomene. Paėmė Seeburgą ir nuvyko į Apuolę. Po 8 dienų Apuolė pasidavė.

Vėliau raštuose Apuolės nebeminima. Dar kartą ji paminima jau

Mindaugo laikais. Rygos vyskupas rašo, kad Apuolė priklauso Grus-tės valsčiui.

Tik Simanas Daukantas savo "Būde" vėl kalba apie Apuolę. Juk 16-17 a. Lietuvą vis puldinėjo švedai. Krašto gynimui buvo statomos pilys. Apuolė buvo jau seniai pastatyta ir sugriauta, ir vėl pastatyta.

Tirkšlių miestelio turgavietėje stovi mūrinis kryžius su penkiomis širdimis. Apie tą kryžių yra istorija, kad čia gyvenęs dvare Zemaičių gynėjas Važinskis. Jis gavo žinią, kad švedai apgulė Apuolės pilį. Surinkęs kariuomenę, išskubėjo pilies ginti. Švedai tuo tarpu paėmė pilį, bet nerado jos valdovo. Sužinoję, kad jis savo dvare, pasuko jo paimti. Važinskis tuo tarpu prasilenkė su švedais (ten apie 40 km kelio). Švedai, atvykę į Važinskio dvarą Tirkšliuose, valdovo nerado. Dvare rado tik vieną sargą. Važinskio žmona su keturiais vaikais pasislėpė požeminiuose urvuose, kurieėjo iš dvaro į bažnyčią. Švedai turgavietėje užmušė tą sargą. Važinskis, sugrįžęs iš Apuolės, nužudytam sargui pastatė kryžių su penkiomis širdimis užtat, kad jis išgelbėjo penkias gyvybes. Tie urvai buvusio dvaro į bažnyčią buvo atkasti dar 1939 m. statant naują bažnyčią. Kopyltstulpis gal dar ir šiandien tebestovi. Ši istorija galėjo būti 17 a. gale.

Padavimuose dar yra ir daugiau istorijų apie Apuolę. Švedų laivai atplaukdavo prie Palangos. Čia išsikėlę jie keliaudavo į Apuolę, kuri už 50 km. Vieškelis iš Mosėdžio į Skuodą eina per Gaubių kalnus. Tie kalnai tik Bartuvos upės šlai-

tai, bet jie vadinami kalnais. Sako, tuose kalnuose švedų kariuomenė turėdavo nakvynę.

Kada Tumas - Vaižgantas Mosėdyje buvo vikaru, jis Gaubių kalnuose darė kasinėjimus. Turėjo jis kažkokius dokumentus ir tuose kalnuose darė matavimus. Buvo keliose vietose iškastos duobės ir rastos sumūrytos plytos, o kai kur stambūs pagaliai. Kunigas Tumas tų plytų negriovė, bet liepė tuoj užkasti. Tai man pasakojo knygnešys Jurgis Knystautas, kuris pats tas duobes ten kasė. Tie kasinėjimai galėjo būti apie 1896 m.

Dar yra kita istorija apie švedų žygį į Apuolę. Prieš tuos Gaubės kalnus šalia vieškelio stovi aukštokas akmuo, kurio viršūnėje lyg įmintos dvi žmogaus pėdos. Sako, švedų kariuomenei žygiuojant į Apuolę, ant to akmens pasirodė moteris, kuri neleido kariuomenei toliau žygiuoti. Arklių jokiū būdu negalėjo pravaryti pro tą moterį. Šis akmuo iki paskutinių dienų stovėjo šalia vieškelio ir buvo vadinamas "stabo akmeniu".

Didesnis susidomėjimas Apuolės piliakalniu buvo 1931 m. Gen. V. Nagevičius, Karo muziejaus vadovas, pravedė nuodugnį tyrinėjimą. Dalyvavo juose švedų prof. B. Nerman, latvis prof. F. Balodis ir dar keletas kitų. Per visą piliakalnio pylimą padarytas gilus piūvis. Rasta, kad pylimas buvo piltas 4 kartus. Jo amžius nustatytas nuo I a. iki XI a. Reiškia, piliakalnis buvo gyvenamas ir ginamas kaip tvirtovė iki viduramžių pradžios. Tuo laikotarpiu jis buvo sudegintas ir vėl naujai pilamas. Perkaso rąstai tai aiškiai parodo. Daug rasta ten ir strėlių. Pilies kieme rasta sudegusių grūdų ir daug įvairių įrankių, ypač audimo.

Senais laikais piliakalnis buvo gyvenamas. Švedų vyskupas Rimbertas rašo, kad Apuolėje gyveno 15.000 žmonių ir švedų karalius Olafas juos užpuolė su 7.000 karių (850 m.). Tiek žmonių piliakalnyje negalėjo gyventi, nes jo plotas nedidelis, gal pora hektarų. Vėliau piliakalnis jau niekas negyveno, tik ten susibėgdavo, kada priešas užpuoldavo. Tai maždaug švedmečiu.

Apuolės piliakalnis yra likęs kaip senų mūsų laikų tvirtovė, o dabar kaip liudininkas žilos mūsų praeities.

Įvykiai

● **Canberra.** Valdžios tarnautojai nuo gegužės 24 d. gauna savaitinių algų pakėlimą nuo \$ 6 iki \$ 12, bet profesinės sąjungos, atstovaujantios 120.000 federalinių valdininkų, reikalauja dar didesnio algų pakėlimo.

● **Melbournas.** Ministeris pirm. Mr. Hawke gegužės 18 d. buvo žydų apdovanotas Golda Myer Hebrajų universiteto žymeniu, o jo žmonai įteikė bonkutę 3.000 metų senumo gerų parfumų. Federalinė valdžia suteikė virš pusės milijono dolerių pašalpos žydams Melbournne prie jų senelių Montefiore rūmų St. Kilda pristatyti praplėtimą privačiai klinikai.

● **Šiaurės Indijos vandenynė** Bengalų įlankoj gegužės 25 d. praūžė baisus uraganas, nusiaubdamas nedidelę Urirchar salą, nuplaudamas 10.000 žmonių į jūrą. Uraganas nusiaubti ir Bengladeš respublikos pakrantės, bangos buvo 3-5 metrų aukščio, kitais pranešimais bangos siekė net 14 metrų aukščio, daugybė žmonių prigirė. Bengladeš yra tirščiausiai pasaulyje gyvenamas kampelis, ten 95 milijonai žmonių gyvena 88.200 kvadratinų kilometrų plote. Lietuvos plotas yra 67.199 kv. kilometrų.

● **Libane** visą savaitę kaip vėl karštai išiliepsnojo civilinis karas. Pačiame Beirute mahometonų Shiite sektos kariai bombarduoja ir apšaudo palestiniečių stovyklas, kurių kariai irgi gerai ginkluoti sovietų raketomis. Apie 25.000 palestiniečių palikę namus pabėgo į kalnus. Sirija remia abi puses, kad abiejų pusių patriotams žuvus, galėtų lengvai užvaldyti Libaną.

● **Jeruzalė.** Izraelis gegužės 22 dieną iš kalėjimo paleido 1.150 palestiniečių teroristų ir už tai gavo iš Sirijos savo ten į nelaisvę patekusius 3 karius. Izraelyje kilo pasipiktinimas, kad tokia didele kaina teko išpirkti tris savus karius, bet vyriausybė atsakė, kad žydą išpirkti iš nelaisvės jokia kaina nėra per didelė.

● **Vašingtonas.** Amerikos saugumas suareštavo J. Walker, 47 metų, ir jo sūnų jūrininką 22 metų amžiaus, kurie šnipinėjo Maskvai. Pas tą sūnų buvo rasti 129 slapsti dokumentai.

● **Ženeva.** Iš Šveicarijos praneša, kad tuo metu, kai Etiopijoje 6 milijonai gyventojų žvelgia bado mirčiai į akis, Etiopijos komunistų valdžia savo misijai Ženevoje iširengė maudymosi baseiną už pusantro milijono dolerių, o kad savi tautiečiai miršta iš bado, tai komunistam nesvarbu.

● **Olandijos policija** Popiežiaus vizito metu gegužės 14 d. suareštavo turką, atvykstantį traukiniu iš Vokietijos, įtartą ketinimu nužudyti Popiežių. Turkas turėjo tokį pat pistoletą, koku Ali Agca 1981 m. gegužės 13 d. šv. Petro aikštėje Romoje peršovė popiežių Joną Paulių II.

● **Romoje** šią savaitę prasidėjo teismas, sukėlęs pasaulio dėmesį: 5 turkai ir 3 bulgarai kaltinami sąmokslu nužudyti popiežių Joną Paulių II Romoje 1981. V. 13. Ali Agca, dabar 27 metų, už Popiežiaus peršovimą ir ketinimą jį nužudyti, yra nuteistas kalėjimo bausme iki gyvos galvos. Dabartinis teismas iškelia Sovietų ir bulgarų saugumo sąmokslą likviduoti Popiežių.

Printed by "Tėviškės Aidai" 18 Henry St., Kensington Vic. 3031. Published by Mr. Vincas Žemaitis, the President of the Lithuanian Catholic Federal Committee, 17 McMillan St. Clayton, Vic. 3169.

T E V I Š K Ė S A I D A I

18 Henry St. Kensington Vic. 3031. Tel. 376 7355

LEIDŽIA AUSTRALIJOS LIET. KATALIKŲ FEDERACIJA

Redaktorius kun. Dr. P. Dauknyš. Korespondencijas, straipsnius, skelbimus, prenumeratas siūsti viršuje nurodytu adresu. Prenumeratos kaina metams \$ 25. Kituose kraštuose \$ 30. Atskiras numeris 50 centų. Skelbimai už skilties vieną cm \$ 1. Nuolatiniams skelbėjams daroma nuolaida. Už skelbimų turinį neatsakoma. Redakcija straipsnius ir korespondencijas taisy savo nuožiūra.

TĖVIŠKĖS AIDAI

JAUNIMAS TĖVYNEJE

Kuriuo keliu šiandieną suka Lietuvos jaunimas, kuo jis domisi, kuo jis gyvena, kokio tikslo siekia, tokia bus ir ateities Lietuva. Po grindžio "Aušra" 43 numeryje iškelia šias jaunimo problemas. Sovietų okupantų propaganda yra įkyrėjus ir nuo žmonių dažnai atšoka lyg žirniai nuo sienos, bet nuolatos kartojama ir kartojama daro savo įtakos. Visur pastebimas noras dvasinę tuštumą užpildyti kuo kitu. Ypač aktyviai dvasinio peno ieško jauni žmonės. Dalis jaunimo pasitenkina savarankišku pramogavimu, kiti metasi į savi-veiklą, dar kiti susitelkia prie rimtų pasaulėžiūrinių klausimų. Idėjinių aukštumų siekiančio jaunimo tarpe šiandieną ryškėja dvi pagrindinės srovės - religinė ir tautinė.

Pirmieji stovi tvirtai ant religinių pagrindų, yra giliai tikintys ir praktikuoja katalikai, suinteresuoti Lietuvos Bažnyčios padėtimi ir likimu, gyvenimu stengiasi vadovautis krikščioniškos moralės reikalais. Bažnyčios ir tautos reikalai jiems neprieštarauja, bet priešingai, vieni kitus remia ir palaiko. Gindami Bažnyčios reikalus, jie jaučiasi giną ir tautą. Rūpindami tautos reikalais, žino patarimą Bažnyčiai. Ištikimybė Bažnyčiai ir Tėvynei meile, tvirtas tikėjimas ir tautinių vertybių branginimas, tai pagrindiniai jų gyvenimo principai.

Kiek kitaip yra su grynai tautiniai nusiteikusia jaunimo dalimi. Jų tarpe yra srovių, kurios pripažįsta tik tautines vertybes, ignoruodamos religines, ar net priešiška nusiteikdamos prieš Bažnyčią. Dvasinių vertybių ieškodami senoje Baltų kultūroje, jie atsi- gręžia ne tik į folklorą ir papročius, bet aktyviai ima domėtis senąja lietuvių religija, pagonystėje randa daug moralinių vertybių, ją idealizuoja, net bando atgaivinti kai kurias apeigas. Tai savotiška pagonybės nostalgija. Jei senoji lietuvių religija turėjo kilnių moralinių vertybių, tai nereikia, kad jos buvo sunaikintos, visa kas gražu ir gera prigimtyje, per Bažnyčią ateinanti Dievo malonė patobulina ir pakelia į aukštesnį laipsnį. Visa tai, kas buvo tauru ir kilnu, išliko ir buvo dar labiau sukilninta. Tad naivios ir nerealias pastangos atgaivinti senąją lietuvių pasaulėžiūrą ir kai kuriuos kulto elementus. Tai vanduo ant okupanto malūno, skelbia "Aušra". Malonus reiškinys tiems, kurie griaua religiją ir tautą. Jiems šito ir tereikia. Vargas būtų, jei ši tendencija stiprėtų. Tuomet ateistai galėtų trinti iš pasitenkinimo rankas ir kurstyti: "Tik nepasiduokite, tik nepasiduokite!"

Okupacinė sovietų valdžia viešpatauja įsakymais, smurtu, grasinimais, pasityčiojimais. Prieš okupantų prievartą brukamą ateizmą lietuviai tikintieji stiprybę randa Bažnyčios moralinėje jėgoje. Malda padėkime jaunimui išlaikyti gyvą tikėjimą!

PD

Kunigo Prano Vaserio jubiliejus

ALK Federacijos Valdyba ir Parapijos Taryba Melbourne Lietuvių Namų Jubiliejinėje salėje gegužės 25 d. vakare suruošė iškilmingą Jubilato kun. Prano Vaserio pagerbimą. Prie papuoštų stalų susirinko pilnutėlė salė šventiškai pasipuošusių lietuvių rekordinis skaičius - net 226. Prie sienos virš garbės stalo buvo labai gražus transparentas, pagamintas Albino Savicko: **Sveikiname kun. Praną Vaserį 70-to gimtadienio ir 45 metų kunigystės sukaktimi.**

Jubilatui palaiminus vaišes, ALK Federacijos pirmininkas Vincas Zėmaitis pasveikino Jubilatą ir pateikė jo plačią ir įdomią biografiją, kur lyg spalvotoje filmoje nušvito kun. Prano Vaserio gyvenimas, mokslas, mokytojavimas, visuomeninė veikla, literatūrinė kūryba, žurnalistikos darbai, laikraščio redagavimas, suorganizavimas parapijos savaitgalio mokyklos ir nuolatinė jos globa. Tai plačių ir didelių gabumų asmenybė, jau 35 metai kaip įsteigęs Melbourne lietuvių parapiją, jai vadovauja visur energingas, paslaugus, darbingas. Jau anksčiau Lietuvių Skautų Sąjunga kun. Praną Vaserį apdovanojo Ordinu už Nuopelnus. DLK Vytenio šaulių kuopa apdovanojo Šaulių Žvaigždės Ordinu. V. Zėmaitis pristatęs Jubilato biografiją, jam įteikė visų čia dalyvaujančių vardu bendrą dovaną - puikius liturginius drabužius - arnotus, kurių vienus Jubilatas įteiks šv. Jono bažnyčiai, kur turime lietuviškas pamaldas per visus 35 metus, kitus liturginius drabužius skiria savai Lietuvių koplyčiai Lietuvių Namuose. Prie tų dovanų prisidėjo ir Melbourne Lietuvių klubas.

Per garsiakalbį buvo perduotas prelatu Petro Butkaus MBE sveikinimas iš Sydnėjaus telefonu, kuris čia buvo įrašytas į juostelę. Tai buvo išpūdingas poezija perpintas sveikinimas. Gyvu žodžiu sveikino kun. Dr. Pr. Dauknys, Bendruomenės pirm. Ričardas Šemetas Jubilatui įteikė menininko V. Jeršovo pagamintą lietuviškų ornamentų kryžių - kaip kun. Prano Vaserio viso gyvenimo simbolį. Parapijos Tarybos vardu sveikino J. Jurgelaitis ir Jubilatui visi sugiedojo Br. Budriūno kompozicijos sukurtą sveikinimą - Valio, Ilgiausių Metų jam Valio!. Žodį tarė šiuo metu latvių kapelionas - lietuvis patriotas kun. Stasys Gaidelis SJ. Poetas Juozas Mikštas Jubilatui skyrė savo naujai sukurtą ir jam dedikuotą eilėraštį. Katalikų Moterų Draugijos pirm. Halina Statkuvienė dar įteikė ir Draugijos brangią dovaną - puikų menišką kieliką - šv. Mišių taurę. Rita ir Raimundas Bruožiai atskirais išėjimais, sveikinimų protarpiais labai gerai pasiruošę padainavo skambių dainų - Neša gilų vandenėlį Nemunėlis neramus, Iš visų gražiausia Lietuva Tėvyne, Ant kalvos ažuolėliai, Griš į laukus artojų, Griš į laisvę Lietuvai, Paleisk žirgelį. Ne tik šie jaunieji dainininkai užsipelno visų mūsų įvertinimo, bet ypač ir jų tėveliai Bruožiai, kurie savo vaikų išmokslinimu bei dainu paruošimu mūsų bendruomenei dovanoja ne-

įkainuojamos vertės turtą! Sveikinimo žodį tarė Socialinės Globos Moterų Draugijos pirm. Jonė Zal-kauskienė. Ji padėkojo, kad jau 1950 m. kun. Pr. Vaseris ją sujungė Moterystės ryšiu su Jurgiu Zal-kausku, dar ir šiandien jie abu laimingi! Sveikino ALK Federacijos ilgametis pirm. Valentinas Ci-žauskas, Ateitininkų pirm. Antanas Bakaitis, Dainos Sambūrio ir Tautos Fondo pirm. Kęstutis Lynikas, Klubo pirm. Petras Sungaila, Parapijos choro ir Inžinierių - Architektų Sąjungos vardu Kazys Mioldažys, buvęs Bendruomenės pirm. Dr. Jonas Kunca, Gyvojo Rožančiaus ir bažnytininkų brolių pirm. Leonas Padgurskis. Tų visų sveikinimų tarpais dainavo solistas Jurgis Rubas, pianinu palydėjo Birutė Prašmutaitė. Jo dainos: Domine exaudi, Dieve išklausk, Liaudies daina apie merguželę, kuri išteka į tolimą kraštą, Stok ant akmenėlio. Už šias gražias dainas plojimai ilgai nenurimo!

Federacijos sekretorius Eduardas Sidlauskas perskaitė gausybę paštų gautų telegramų, sveikinimo

gražių kortelių.

Tos visos gyvu žodžiu perduotos prakalbos nebuvo panegyrikos, bet iš širdies kylančios padėkos, Jubilato darbų įvertinimas, bendrų darbų prisiminimas, pagarbos pareiškimas tikra lietuviškos šeimos nuotaika ir dvasia! Gale visų padėkojo Jubilatas kun. Pranas Vaseris, perpindamas humoristiniais įvykiais.

Federacijos pirm. Vincas Zėmaitis padėkojo šeiminkams - Katalikų Moterų ir Soc. Globos draugijų ponioms, kurios labai skanaus maisto pateikė beveik pustrečio šimto žmonėms, visus maloniai rūpestingai aptarnaudamos. Ir čia mūsų Jubilato asmenybė jungia visas organizacijas vieningam darbui!

Išvada. Melbourne lietuviai, savo klebono jubilato kunigo Prano Vaserio vadovaujami, yra pati vieningiausia Australijos lietuvių kolonija! Viešpaties palaimai lydint, tegul jo kilni ir gera širdis šviečia visiems dar daug, daug metų.

Kun. Dr. Pr. Dauknys

Australijos Lietuvių Dienos

Užjūrio svečių koncertas.

1986 m. gruodžio 28 d.

Pamaldos,
Literatūrinė popietė,
Jaunimo koncertas.

1986 m. gruodžio 29 d.

Tautinių šokių šventė.

1986 m. gruodžio 30 d.

Vaikų vaidybos popietė,
Dainų šventė.

1986 m. gruodžio 31 d.

Sporto šventės uždarymas,
Naujųjų Metų balius.

1987 m. sausio 1 d.

Atsisveikinimo diena.

Per visą Lietuvių Dienų laiką veiks meno paroda.

ALDRK informacija

GENDA MAISTAS

Apie 60 tūkstančių tonų įvairių maisto produktų, kuriuos Vakarų kraštai yra pasiuntę badaujantiems Etiopijos gyventojams, negali būti išdalinti alkstantiesiems, dėl to, kad Etiopijos valdžia atsisako tam tikslui panaudoti jos turimas transporto priemones - lėktuvus ir sunkvežimius. Maisto produktams gresia sugedimas Assabo uosto an-garuose, kai tuo tarpu septyni milijonai etiopiečių neturi kuo pasimaitinti. Etiopijos valdžia transporto priemones verčiau naudoja gyventojų perkėlimui iš šiaurės sričių į kitas vietas, kuris ekspertų nuomone yra beprasmiškas.

Sena derybų pasaka

Rašo Dr. J. Kunca

Žmogus yra linkęs tikėti į tai, ko jis trokšta. O dabartiniu momentu pagrindinis žmonijos noras yra holokaustinio atominio karo išvengimas. O kad to pasiekti, reikia susitarti su rusais. Tai logiška išvada, kuri nebūtinai yra teisinga.

Maskva sako, kad ji norinti susitarti. Vašingtono pareiškimai, kas liečia norą susitarti, yra tokie pat. Tai ko čia trūksta? Kodėl neprieinama prie nusiginklavimo susitarimo, jei abi pusės to siekia?

Priežastis glūdi kiekvienos pusės skirtingoj siekiamo susitarimo interpretacijoj.

Sovietų Sąjunga norėjo ir dar vis tebenori, kad Vakarai šventai gerbtų rusų svetimų žemių užgrobumus ir ten įvestą komunistinę sistemą. Kas dabar priklauso Maskvai, yra neliečiama. Joks susitarimas neturi uždrausti rusam revoliucinį griovimą Vakaruose naudojant tam savo satelitus, ypač Kubos karius ir instruktorius. Sovietinio susitarimo projektas taip pat siekia užtikrinti dabartinę rusų atominių raketų persvarą, sustabdant jų gamybą Š. Amerikoj ir Rusijoj. Taip pat rusai nori, kad amerikiečiai nustotų planavę apsigynimo nuo sovietinių raketų sistemą. Rusų siekiamas susitarimas privalo garantuoti užimtų teritorijų neliečiamybę, rusų atominių ginklų persvarą ir uždrausti Vakaram ieškoti apsigynimo nuo Sovietų Sąjungos agresijos priemonių. Toks Kremliaus siekiamas susitarimas, jei jis būtų priimtas, reikštų Vakarų kapituliaciją, kad ir palaiptišką.

Š. Amerikos susitarimo sąvoka yra visai skirtinga: ji siekia užtikrinti laivojo pasaulio saugumą. Tam reikalinga sumažinti karines jėgas tiek, kad abi pusės liktų vienodam stovyje. Vakarai taip pat negali išsižadėti savo simpatijų užimtų kraštų laisvės atgavimui. Juk laisvė yra demokratinės moralės pagrindas.

Esant tokiam dalykų stoviui, kiekvienam kyla klausimas: ar iš viso galima prieiti prie susitarimo? Tikriausiai būtų galima, jei kuri nors pusė pakeistų savo laikyseną: arba Vakarai sutiktų kapituliuoti, arba sovietai atsisakytų pasaulio dominacijos pretenzijų ir kolonializmo.

Š. Amerika nėra tokioj sunkioj padėtyj, kad jai būtų reikalus galvoti apie bet kokią kapituliaciją. Taigi čia nėra ko laukti nusistatymo pasikeitimo.

Sovietų Sąjungos siekimas pasaulinės revoliucijos yra tampriai surištas su pačia marksistine ideologija ir rusišku imperializmu. Kol Maskva irgi nei negalvoja nustoti revoliucinį griovimo darbą ar atsisakyti užimtų svetimų teritorijų.

Dėl ko iš viso yra tiek kalbama apie derybų reikalingumą? Kodėl sovietų ir amerikiečių delegacijos posėdžiauja Ženevoje, jei nuomonių skirtumai yra per dideli, kad juos derybom būtų galima išlyginti?

Šio klausimo atsakymui turime grįžti į ne seną praeitį, kada Sta-

linui derybų keliu pavyko pagrobti pusę Europos, o vėliau jo įpėdiniai kalbėdami apie gerą sugyvenimą užmigdė Vakarus taip, kad jie vos suspėjo pabusti prieš kapituliacijos ultimatumo gavimą iš Maskvos.

Nuo Stalino iki Reagan rusai tik reikalaujami iš Vakarų visokių nuolaidų ir pagalbos ir patys nieko realaus nepažadėdami iš savo pusės skynė vieną po kitos diplomatinės pergales savo naudai. Aišku, kad po tokių ilgamečių pasisekimų santykiuose su Š. Amerika, Maskva dabar negali suprasti, kad šitoks rusiškas derybų metodas galėtų būti bevertis tik dėl to, kad Vašingtone sėdi senelis Reagan. O Sovietų Sąjungos padėtis yra tokia, kad jos pozityviam išsprendimui reikia būtinai vėl apgauti Vakarus. Mat, Rusijai reikia amerikiečių naujos technologijos, dolerių, maisto, kad neatsiliktų ginklų gamyboj ir aprūpintų Kremliaus satelitus moderniškom mašinom ir ekonomine parama, kurios pastarieji reikalauja iš Maskvos ir kurios Gorbachev jiems negali duoti, nes neturi. Taigi, kad išlaikytų marksistinę vergovę, Vakarai turėtų, pagal rusus, vėl jiems padėti, kaip padėjo apsiginti nuo Trečiojo Reicho 1941-45 metais.

Reikia sustabdyti ir priešraketinių ginklų gamybą, nes šioj srityj Š. Amerika yra pralenkusi rusus 5 metais. Jei ne, sovietai gali atsidurti į nemalonią padėtį: turėti tūkstančius atominių raketų, bet negalėti jų pavartoti. Gali prarasti savo išgarsintą arsenalą, kuriuo iki šiol galėjo pasaulį bauginti ir priversti rusam pataikauti.

GĖDOS DIDYSIS GRIOVYS

Pasaulio Laisvės Jaunimo Lyga iš patikimų šaltinių praneša Kambodijoj komunistų sukurtą "Didįjį gėdos griovį", atitinkantį Berlyno "Gėdos mūro sieną".

Vietnamo komunistų valdžia su savo kariuomene okupavusi Kambodiją, kad gyventojai nebeįstengtų pabėgti nuo teroro į laisvąjį Tailandą, apie 30-50 kilometrų nuo Tailando išilgai sienos iškasė 6 metrų gilumo, 3 metrų pločio griovį, jame užmaskavo užnuodytų ir užminuotų aštrių bambukų smailių spyglių.

Tuos griovius iškastį buvo suvaryti Kambodijos gyventojai. Per tuos griovius jau niekas gyvas nebėgali pereiti. Kiek tūkstančių moterų, vyrų ir vaikų juose žuvo, tikėdamiesi nuo komunistų teroro pabėgti į laisvąjį Tailandą, jų jau niekas nei suskaičiuoti nebėgali. Tai velniškas komunistų išradimas. Kambodijos gyventojai klausia: ko dėl vietnamiečiai mus žudo? Mus išprievartauja, iš kaimų išvaro į džiungles ir ten priversti kasti spąstus, kad juose žūtume. Vietnamiečiai ne tik atėmė mūsų žemę, bet nori ir mus visus išžudyti.

To "Didžiojo gėdos griovio" būvimą žino ir Australijos užsienio reikalų ministeris Mr. Hayden, kuris į parlamentaro Mr. McKeller 1983 m. gruodžio mėnesį užklausimą Parlamente atsakė, kad to griovio iškasimas yra Kambodijos gyventojų kontrolei. Australijos susizinojimo priemonės apie tą gėdos griovį tyli, kad komunistų nusikaltimai būtų nusišlepti ir neiškiltų į viešumą.

PD

MOTINA STEBUKLINGOJI

Rašo Juozas Petraitis

Mes žinome ir tikime, kad šventųjų užtarimu yra įvykę ir dar tebevyksta daug stebuklų, kurie tikinčiam yra Dievo malonės pasireiškimas, o netikinčiam - įvykis, neišaiškinamas gamtos dėsniais. Šių pastarųjų tarpe yra ne tik pavieniai ir žymūs mokslo žmonės, bet ir aukščiausio mokslo institucijos - universitetai, pvz. 1905 metais jaunas daktaras buvo atleistas iš Lyono medicinos fakulteto už tai, kad jis tvirtino, kad tuberkuliozinė liga, kurią jis gydė ir buvo beviltiška, stebuklingai buvo išgydyta Liurde.

"Su tokiomis pažiūromis, - šaltai pastebėjo fakulteto dekanas, - jūs negalite tikėtis pasilikti mūsų fakulteto nariu".

— Tuo atveju, - pareiškė atleidžiamasis, — aš turiu ieškotis darbo kitur.

Jis nuvyko į New Yorką, Rockefeller Institutą ir 1912 metais buvo apdovanotas Nobelio premija už moksliskus tyrinėjimus medicinos srityje. Tai buvo Alex Carrel.

Stebuklas nebūtų stebuklu, jei jis pasidarytų kasdieniniu reiškiniu. Tik Dievo galybė pakeičia Jo paties nustatytus gamtos dėsnius ir tai tik tam tikrais retais atvejais, arba tam tikru tikslu. Vienas iš tokių atvejų yra švč. Marijos apsišaukimas Liurde.

Liurdo įvykiai veda į 1858 metus, kai keturiolikmetei neturtingai miestelio mergaitei Bernadetai Soubirous švč. Marija pasirodžiusi jai apleistoje netolimų kalnų grotoje ir mergaitės paklausta: "Kas Tu esi, Panele?" — atsakė: "Aš esu Nekaltas Prasidėjimas".

Niekas nepatikėjo mergaitės žodžiais, kol jie nepasitvirtino gausiais stebuklais, kurie vyksta dar ir šiandien.

Vieną iš šių laikų stebuklų (1946-48) vaizdžiai aprašė protestantė Ruth Cranson, specialiai atvykusi į Liurdą ieškoti teisybės paskaičiusi laikraštyje žinią, kad "idijotas vaikas išgijo Liurde. Septynių metų berniukas atgavo pilną protą, prieš tai dvejus metus gyvenęs kaip gyvulys".

Ji pati matė, tyrinėjo ir kalbėjosi su tokiomis Dievo malonės piršto paliestais žmonėmis.

Didžiuliai "Septynių skausmų" ligoninės vartai užsidaro nakčiai. Slaugės, gailėstingos seserys po darbo visos bėga į miestelį, kitos atgal naktinei pamainai. Judėjimas gyvas. Viena iš tokių seserų - Jeanne Fretel — sesers uniforma, liekna, didelėmis juodomis akimis, linksma šypsena, baigia savo dienos darbą. Nuo pat 6-tos valandos ryto ji prausia, valgydina, rengia savo pacientus, kurių yra ligi 30-ties, leidžia injekcijas, perrišinėja žaiszdas, paruošia juos stebuklingo šaltinio vonioms, meldžiasi kartu su jais, guodžia ir drąsina silpnuosius. Tekina ji laktoto aukštyn ir žemyn keturių aukštų laiptais, jei kuriam nors iš ligonių ko nors prireikia iš virtuvės ar raštinės. Daug kartų ją sustabdo ligonių giminės, visai svetimi žmonės norėdami su ja pasikalbėti ar bent ją paliesti. O ji visą laiką tokia pat linksma, nepavargusi, kiekvienam turinti laiko ir kantrybės.

Kas galėtų patikėti, kad ši mergaitė prieš penkeris metus pati buvo nešama prie Grotos mirties agonijoje, be sąmonės, be mažiausios vilties?

— Aš tada netgi nežinojau, kad esu Liurde, - pasakoja ji, - su manim jau buvo viskas

baigta; aš nieko nebesuvokiau, kol staiga tai atsitiko.

Jeanne gimė 1914 m. gruodžio 27-tą nedideliame miestelyje netoli Rennes (Prancūzijoje) neturtingoje šeimoje. Jau iš pat mažens ji turėjo uždariauti įvairiais darbais, kaip slaugymu, patarnavimu. Jos sveikata nuo pat jaunystės buvo silpna. Būdama 24 metų (1938) ji turėjo apendicito operaciją Rennes ligoninėje. Čia prasidėjo jos kančios kelias.

Sekančiais 1939 metais liga komplikavosi. Gydytojai diagnozavo tuberkuliozinį peritonitą (pilvo plėvės uždegimą) su meningito (smegenų ligos) požymiais. Operacija sekė operaciją - viso jų trylika. Mediciniškai jos liga buvo kruopščiai ligoninėje registruojama, taip kad jos ligos istorija sudarė storą bylą, virš 100 įvairių raportų, rentgeno nuotraukų, laboratorijos tyrimų ir t.t.

Po paskutinės operacijos Rennes ligoninėje jos padėtis dar labiau pablogėjo. Pilvas ištinio, sukietėjo ir pasidarė nepaprastai skausmingas. Ji sunyko, suliesėjo. 1946 metų gruodžio 3-čią ji vėl grįžta į tą pačią Rennes ligoninę, kad "ten numirčiau".

Lovoje išgulėjo ištisus metus. Skausmams malšinti ji gaudavo nuolatinės morfijaus injekcijas. Kaip nepagydomam ligoniui, kad ir jauname amžiuje jai buvo paskirta pensija.

Rennes ligoninėje jos daktaras Pelle nustojau jau bet kokios vilties. Nuo 1948 m. rugpiučio ligi spalio mėn. ji taip nusilpo, kad begalėjo priimti tik mažus kiekius skysto maisto. Trečią kartą jai buvo suteiktas Paskutinis Patepimas.

Su tokiais mirtiniais simptomais ji buvo paimta Sv. Rožančiaus maldininkų kelionei į Liurdą. Tai buvo 1948 m. spalio 4-tą. Kai ją įkėlė į traukinį, ji buvo visai be sąmonės.

VIETNAMO TRAGEDIJA

Australų ir lietuvių spaudoje būtų beveik nepastebėtai praėjusi liūdna 10 metų sukaktis, kai Šiaurės Vietnamo komunistai užėmė Pietų Vietnamo sostinę Saigon, tačiau triukšmingos vietnamiečių demonstracijos privertė šio krašto spaudą ir televiziją prisiminti šią gėdingą sukaktį.

Melbourne, Sydnėjuje ir Adelaidėje vietiniai komunistai rodė filmus apie "laimingą gyvenimą išlaisvintame" Vietname, o komunistinės ambasados surengė iškilmingas vakarienes - banketus, kur buvo sukviesti darbiečių partijos kairiojo sparno veikėjai, komunistų partijos vadai, visokie socialistai ir buvę anti Vietnamo demonstracijų organizatoriai.

Vietnamiečiai politiniai pabėgėliai jų pavergėjų svečius pasitiko su pamidorais ir senais kiaušiniiais. Ar ne likimo ironija. Australų policija turėjo saugoti komunistų svečius nuo demonstrantų, kada kiekviena kita proga komunistai su savo draugais socialistais mūsų policininkus vadina "kapitalistų kiaušius", o atėję į valdžią juos visus sušaudytų arba uždarytų į koncentracijos lagerius kaip 1940 m. Lietuvoje.

Vietnamo karo metu visame Vakarų pasaulyje vyko komunistų organizuojamos demonstracijos prieš Amerikos ir Australijos karių, kurie norėjo padėti Pietų Vietnamui išsaugoti savo nepriklausomybę. Demonstrantai žmonėms melavo sakdami, kad Viet Kong nėra komunistai, bet iš visų partijų sudarytas "Išlaisvinimo Frontas". Šiandien matome visi, kad tai buvo šlykštus melas, nes Vietname da-

Rašo Alb. Pocius

bar tik viena komunistų partija ir jos žiauri diktatūra.

Anti Vietnamo demonstracijų va-dovai prieš 10 metų irgi prisiekinėjo Mahometo barzda, kad jie nėra komunistai, bet tik "taiką" mylintys Amerikos arba Australijos piliečiai. Šiandien visi Amerikos, Anglijos ir Australijos komunistų laikraščiai viešai giriasi, kad "Mes, komunistai, organizavome ir vadovavome visom demonstracijom". Savo vardo išsigynimas jiems tada buvo labai naudingas, kad apgautų naivius studentus.

Demonstrantų ir prokomunistinės spaudos bei televizijos spaudžiama tada Amerikos vyriausybė nutarė iš Vietnamo pasitraukti ir pavedė draugui Kisingeriui pradėti derybas su komunistais dėl tvarkingo pasitraukimo. Jis derybas taip "gerai" pravedė, kad komunistai per kelias dienas atsідūrė Saigone.

Amerikiečių kareiviai pasijutę išduoti, su panika bėgdami paliko visus savo draugus ir ginklus, taip kad Šiaurės Vietnamas pasidarė ginklų ir žmonių skaičiumi ketvirta pajėga pasaulyje.

Australai pasitraukdami taip pat paliko visus savo draugus vietnamiečius, kurie talkininkavo jiems karo metu prieš komunistus. Toks jau buvo įsakymas iš Canberros, nes tada valdžioje buvo socialistai. Visada prisiminkime, kad komunistai ir visokie socialistai labai nemėgsta tų žmonių, kurie kovoja prieš jų diktatūrą.

Savo likimui paliktiems ir išduotiems vietnamiečiams buvo sun-

ku iš savo krašto pabėgti, nes greitai esanti Kambodija jau buvo komunistų rankose. Beliko vienas kelias - jūra. Tūkstančiai senais žvejų tik Mekong upei pritaikytais laivais plaukė į dar komunistų neužimtus kraštus. Pusė jų nuskendo arba buvo Tailando jūros piratų apiplėsti ir nužudyti.

Tie, kurie nespėjo pabėgti, buvę tarnautojai ir kariai, buvo uždaryti į koncentracijos stovyklas. Komunistai negalėdami jų buvimo nuslėpti aiškino, kad tai esančios "perauklėjimo" sanatorijos. Ten taip yra gerai sutvarkyta, kad nuo sunkaus darbo ir bado visi turi išmirti.

Didesnių miestelių gyventojai, namų savininkai ir ūkininkai buvo išvaryti į džiungles, kur jie turėjo iškirptę mišką auginti ryžius ir daržoves ne sau, bet okupantų armijai maitinti.

Komunistai šitą žmonių išvargumą į džiungles vadina labai gražiu vardu. Rašoma: "Jie buvo išsiųsti į naujas ekonomines zonas". Panašiai kaip sovietų Rusijoje rašo komunistų spauda. Sako: "Du tūkstančiai Lietuvos jaunuolių išvažiavo įsisavinti Kazachstano plėšynių". Taip buvo rašoma sovietinėje spaudoje labai dažnai Chruščiovo laikais. Dabar tai atliekama tyliai.

Lenkijoje po 40 metų komunizmo diktatūros, 90% lenkų pasisako, kad yra tikintys ir jų daugumą sudaro katalikai. Tai pažymi komunistų ideologinis žurnalas "Nowe Drogi". Dauguma lenkų priima Bažnyčios sakramentus: krikštą, trokšta susituokti bažnyčioje, religiniai laidoja mirusius, savo vaikus siunčia į katekizmo pamokas. Komunistų žurnalas ragina partijos kadrus sugriežtinti ideologinę kovą prieš religines apraiškas visuomenėje.

KATALIKAI LATVIJOJE

Vatikano dienraštis "L'Osservatore Romano" gegužės 4 dienos laidoje paskelbė latvio jėzuito kunigo Stanislovo Kučinskio straipsnį apie Latvijos katalikų Bažnyčią, kuri dabar atžymi savo atgaivinimo keturių šimtų metų sukaktį. Ta proga popiežius Jonas Paulius II priėmė latvių katalikų maldininkų grupę. Straipsnio autorius Kučinskis atkreipia dėmesį, kad nors bažnytinis gyvenimas Latvijoje buvo atgaivintas prieš keturis šimtus metų, įkūrus Cesis arba Wendeno vyskupiją, katalikybė Latvijoje yra daug senesnė: ji buvo įvesta jau prieš aštuonis šimtus metų.

Trumpai priminęs katalikybės Latvijoje istoriją, straipsnio autorius apžvelgia dabartinę Bažnyčios padėtį krašte. Latvijos Bažnyčiai ypač trūksta kunigų ne dėl dvasinių pašaukimų stokos, bet dėl Rygos seminarijoje įvesto auklėtinų limito. Pastarųjų dešimties metų bėgyje mirė 55 latviai kunigai, o naujai įšventinti tebuvo 73. Šiuo metu yra iš viso 130 latvių kunigų, kurie, tačiau, ne visi dirba Latvijoje, bet yra siunčiami ir į kitus sovietų valdomus kraštus. Latvija turi 1 kardinolą ir 3 vyskupus. Vienam iš jų, vyskupui Dulbinskiui, betgi, neleidžiama eiti pareigų. Rygos seminarijoje yra 59 auklėtiniai: 31 latvis, o kiti kitataučiai. Dėl to dėstymas vyksta rusų kalba. Latvių kalba tėra mokoma kursuose drauge su lotynų, vokiečių ir lenkų kalbomis

(Oss. R.)

o o o

Lydėjęs maldininkus daktaras davė jai dvi morfijaus injekcijas.

Maldininkai pasiekė Liurdą sekančią dieną, spalio 5-tą. Šv. Mišioms ją nuvežė prie grotos ir po to į šaltinio vonias. Jokio pagerėjimo. Penktadienio rytą, beveik auštant, ji buvo nunešta prie šv. Bernadetos altoriaus ligonių Mišioms. Kunigas nenorėjo jai duoti šv. Komunijos, nes ji buvo visiškai silpna ir nuolatos vėmė. Tik neštuvų palydovui užsispyrus, kunigas galų gale davė jai truputį ostijos. — Tada tik aš staiga pasijutau gerai ir supratau, kad aš esu Liurde. Mano pilvas, kad ir kietas ir ištingas, nebebuvo skaudus. Pradėta manęs klausti, kaip aš jaučiuosi. Gerai, - aš atsakydavau. Tuoj pat man davė kavos, kurią aš su dėkingumu išgėriau ir neišvėmiau.

— Po Mišių aš vėl buvau nunešta ant neštuvų prie grotos. Ten atnešta, aš pajutau po keletos minučių, lyg kas tai paėmė mane už pažastų, kad aš atsisėdčiau. Aš pasijutau sėdinti. Apsidairiau, kas galėjo man padėti atsisėsti. Niekas arti nebuvo. Atsisėdus aš vėl pajutau, lyg kad tos pačios rankos, kurios padėjo man atsisėsti, paėmė mano rankas ir jas uždėjo ant pilvo. Pati savęs aš klausiau - kas su manim darosi: ar aš pagijau, ar pradėdau pabusti iš sapno. Pastebėjau, kad mano pilvas pasidarė normalus ir pasijutau labai alkana.

Nunešta atgal į ligoninę, ji pasisakė palatos prižiūrėtojai, kad ji visai gerai jaučiasi, jos pilvas atslūgęs ir paprašė valgyti. Iššauktas daktaras, gerai ją apžiūrėjęs, leido. Ji suvalgė su dideliu apetitu veršienos porciją su koše ir tris riekės duonos. Per paskutiniuosius dešimtį metų tai buvo pirmasis jos normalus valgis.

— Tai suvalgiusi aš vistiek buvau alkana ir paprašiau dar. Vėl gavau tą patį, bet ir to neužteko. Pasiskaninimui gavau ryžių pudingo. Pasijutau gerai.

Pavakarėje ji atsikėlė be pagalbos, apsi-rėngė ir nuėjo į šaltinio vonias.

— Aš nebuvau vaikščiojusi jau tris metus, bet šiuo kartu ėjau lygiai taip pat, kaip ir šiandien.

Kitą dieną prasidėjo mediciniški tyrimai. Vėl ant neštuvų ji buvo nunešta į tyrimų įstaigą, kur ją egzaminavo penki daktarai. Vienas iš jų, nežinodamas, kad ji jau vakar vaikščiojo, pasiepė: "Na, jei tu esi išgydyta, kaip sakaisi, kelkis! Pabandyk eiti, kad mes pamatytum". — Jie norėjo padėti man atsikelti, bet aš nesidaviau, pati atsikėliau ir ėmiau vaikščioti. Daktaras, pamatęs kokia aš esu sulysusi - vieni kaulai - priėjo prie manęs, bijodamas, kad nepargriūčiau, bet aš laikiausi. Daktaras greit priėjo prie svarstyklių, norėdamas mane pasverti, o aš taip pat greit jį sekiau. Pasvėrė. 44 kilogramai. Liepė sugrįžti kitais metais.

Kelionė namo buvo visai nevarginanti ir keliaudama ji padėjo slaugyti kitus bendra-keleivius ligonis. Grįžusi namo, ji prisistatė į lioginę. Vienas iš jaunųjų daktarų ją pamatęs, tekinas nubėgo pas ją gydžiusį daktarą Pelle. Įbėgęs pas jį, uždusęs vos pratarė: Jeanne Fretel...

— Vargšė mergaitė! Mirė? - paklausė daktaras Pelle.

— Ateik pats pasižiūrėti, - pasiūlė pirmasis. Dr. Pelle ją pamatęs nustojo žado. Susijaudinęs jis išėjo iš kambario. Už kelių minučių grįžęs, skruostais riedinčiomis ašaromis, jis be žodžių stebėjo savo neseniai marina-mą ligonę. Būdamas netikintis ir netikė-

damas stebuklais, jis kaip daktaras jautėsi profesionaliai pažemintas, todėl vėliau kiekvieną kartą susitikęs Jeanne, vis klausdavo: "Na, tu vėl jautiesi blogai, ar ne? Sergi?"

— Niekas panašaus, aš jaučiuosi labai gerai. Geriau ir negali būti, - atsakydavo jo pacientė.

— Nuo mano pasveikimo Liurde aš visomet pasilikau sveika, lygiai taip, kaip ir esu šiandien. Net jokio aspirino nesu paėmusi.

Po metų, t.y. 1949 m. spalio 5-tą, ji vėl stojo prieš daktarų komisiją Liurde. Jų buvo dvidešimt du, jų tarpe keli, kurie buvo ją matę prieš metus. Ji kasmet grįžta į Liurdą kaip savanorė slaugė, pasirodusi padėti visiems tokiems, kokia ir ji pati taip neseniai buvo. Ten kiekvienas stengiasi ją pašnekinti, iš jos pačios lūpų išgirsti jos jaudinančią istoriją, bent ją palytėti. Ji niekam negali nieko atsakyti: "Kaip aš galiu kam nors bet ką atsakyti prisimenant, kas man buvo padaryta!"

Savaime aišku, medikai pripažino, kad Jeanne Fretel atvejis yra už žmogaus proto ribų. Pagaliau, po visų egzaminavimų, tyrimų ir pakartotinių patikrinimų atėjo didysis momentas, būtent iškilmingos Te Deum Mišios Rennes katedroje sekantį sekmadienį, kai kanoniškoji komisija ir arkivyskupas pripažino, kad Jeanne Fretel atvejis yra stebuklingas Liurdo pagijimas.

Tai buvo ilgas kelias mergaitė, atneštai mirties stadijoje prie Liurdo Grotos, ligi šios iškilmingos procesijos, kurioje ji ėjo vyskupų ir arkivyskupų apsupta, minioms jaudinančiai giedant "Mano siela garbina Viešpatį" - Magnificat anima mea Dominum.

Jeanne Fretel visas gyvenimas yra tikrai Magnificat, aciū Motinai Stebuklingajai.

ELTA INFORMUOJA

Pabaltiečių taikos ir laisvės ryžto žygis Skandinavijoje apima du įvykius:

(Tęsinys)

I. Pabaltiečių Pasaulinės Santalkos (Pasaulio Estų Tarybos, Pasaulio Laisvų Latvių Federacijos ir Vyriausiojo Lietuvos Išlaisvinimo Komiteto) ruošiamą **Sovietų Sąjungos teismą** už nusikaltimus prieš taiką, Pabaltijo valstybes ir žmogaus teises, kuris įvyks liepos 25-26 d.d. SAS Hotel Scandinavia, Kopenhagoje. Teismui vadovaus penki pasaulinio masto tarptautinės ir žmogaus teisių specialistai iš Anglijos, Austrijos, Prancūzijos, Vak. Vokietijos ir Švedijos. Jie apklausinės kiekvienos tautos liudininkus, tarptautinių organizacijų atstovus ir įvertins Pabaltiečių Pasaulinės Santalkos pristatytą dokumentaciją. Daugiau negu dvidešimt žinių agentūrų ir laikraščių pasižadėjo atsiųsti savo korespondentus šio teismo eigai sekti. Apie du šimtai tarptautinių korespondentų, kurie dirba Kopenhagoje, seka įvykių ruošą.

II. Pabaltiečių komiteto Stokholme ruošiamą **Išvyką Baltijos jūra ir Kultūrinį Sąskrydį Stokholme**. Šiai išvykai pritaria ir ją lėšomis remia Pabaltiečių Pasaulinę Santalką sudarančios pabaltiečių centrinės atstovybės. Įvykis prasidės Kopenhagoje liepos 25 d. drauge su Sovietų Sąjungos teismu. Tos pa-

MELBOURNAS

ISVEŽIMŲ Į SIBIRĄ MINĖJIMAS

Šįmet Melbourne Išvežimų į Sibirą minėjimą ruošia Pabaltiečių Taryba (Baltic Council of Victoria) sekančia tvarka:

Birželio mėn. 14 d. laikraščiuose "The Age" ir "The Sun" In Memoriam skyriuje kaip kasmet būna apmokėti Prisiminimai dėl išvežtųjų ir daugumos jų žuvusių, apie 660.000 pabaltiečių, iš jų daugumas lietuvių.

Birželio mėn. 14 d. Vigilija - tyli demonstracija tarp 12 val. ir 3 val. po pietų prie šv. Povilo anglikonų katedros Swanston Street, kur pabaltiečiai (daugumoje jaunimas) dalins atsišaukimus, laikys plakatus ir atsakinės klausimus apie Lietuvos, Latvijos ir Estijos okupaciją, persekiojimus dėl tautinių, religinių įsitikinimų. Tikimasi pritraukti laikraščių reporterius, televizijos dėmesį ir visuomenės dėmesį, ypatingai kada tokia Vigilija - Protestas vyksta tuo pačiu laiku visų valstijų sostinių miestuose.

Birželio mėn. 16 d. Minėjimas 2.30 val. po pietų Lietuvių Namuose. Bus žymių žmonių, kalbės sen. D. Hamer ir kiti. Dalyvaus programoje visos 3 pabaltiečių bendruomenės su savo tautinėm vėliavom ir taip pat koncertinėje dalyje.

Visus kviečiame gausiai minėjime dalyvauti, tuo parodant, jog mes gerbiame išvežtųjų ir žuvusių kančią - juos prisimename dažnai, bet ypatingai per išvežimų minėjimą. Šią dieną praleiskime malda, susikaupimu ir pasiryžimu, kad mūsų tautų kančia ir uždėta priespaulda greit baigsis.

Alg. Žilinskas - Pirmininkas Pabaltiečių Tarybos vardu

čios dienos vakarą dalyviai traukiniu keliaus į Stokholmą. Liepos 26 d. ryte jie laive išijungs į aktyvią kultūrinę, politinę ir meninę programą. Laivas išplauks liepos 26 d. vakare pro Gotlando salą į pietryčius, siekdamas 56-tą lygiagrečią (Lietuvos pakraščius), o iš ten šiaurėn į Helsinkį, kuriame sustos liepos 28 d. Iš Helsinkio bus grįžtama į Stokholmą, kuris bus pasiektas liepos 29 d. apie pietus. Liepos 30-31 d.d. išvykos dalyviai praleis gyvame kultūriniame sąskrydyje Stokholme. Dalyviai bus ap rūpinti kelione traukiniu iš Kopenhagos, maistu ir nakvyne laive, nakvyne Stokholme, ir dalyvaus įvykiuose Kopenhagoje, laive, Helsinkyje ir Stokholme.

Dalyvių skaičius abiejuose įvy-

kiuose yra ribotas, nes jie vyksta pačiame turistinio sezono įkarštyje. Norintieji juose dalyvauti turėtų kuo greičiausiai registruotis ELTOS adresu. Apytikrė kelionės kaina iš Šiaurės Amerikos yra \$ 800. Pabaltiečių Taikos ir Laisvės išvykos (liepos 25-31 d.d.) kaina yra \$ 300, \$ 350, \$ 400 (pagal klasę). Kelione į Skandinaviją ir atgal pasirūpinama asmeniškai; galimi ir grupiniai papiginimai per kelionių agentūrą.

Pabaltiečių Taikos ir Laisvės Ryžto žygio dalyviai turės progą susipažinti su pagrindiniais atbėgėliais iš Sovietų Sąjungos ir juos išgirsti. Jie veiks drauge su pasaulinio masto kultūrininkais ir politikais, santykiausiai su svarbiausiais estų, latvių ir lietuvių išveičių darbuotojais bei jaunimo atstovais. Žygis bus įspūdingas, turiningas, svarbus ir gilių asmeniškų išgyvenimų pilnas politiškas įvykis!

Daugiakultūrinė tautodailės darbų paroda

Šią parodą Sydnejuje surengė NSW Daugiakultūrinių Bendruomenių Tarybos Meno skyrius, kurio pirmininkė yra dr. Genovaitė Kazokienė. Parodai gauta erdvi, šviesi ir pačiame miesto centre patalpa OTC naujame pastate Martin Place. Su savo įvairiais tautodailės darbų eksponatais čia dalyvauja dvylika tautybių. Žinoma, daugiau sia iš Europos, yra iš Azijos ir viena iš Amerikos - Meksika.

Parodos atidarymas įvyko gegužės 13 d. 6 val. vakare. Parodą trumpa kalba atidarė Australijos Daugiakultūrinių Bendruomenių Tarybos pirm. George Wojah. Po jo kalbėjo SBS televizijos kanalo artistė Michele Rupeka ir padainavo solistė Kokel Paoikk indų liaudies dainą, pritariant mažiems būgnams. Visą atidarymo ceremoniją sklandžiai pravedė dr. G. Kazokienė.

Vos priartėjus prie parodos patalpų, visą didžiulę vitriną turi užėmę lietuviai. Čia inscenizuoti natūralaus didumo jaunasis ir jaunoji tautiniuose rūbuose, tautinės juostos, rankšluosčiai ir kiti eksponatai. Kadangi vitrinoje yra pakankamai vietos, pačiame viduryje mediniu rateliu (tokiu pat kaip buvo verpiama Lietuvoje), viena lietuvė pasipuošusi tautiniais rūbais verpia. Prie vitrinos visą dieną yra susitelkę žiūrovai ir foto mėgėjai. Verpėja nuolat fotografuojama ir filmuojama. Šios verpėjos pasikeisdamos budės vitrinoje visą savaitę: A. Skirkienė, O. Mikutavičienė ir M. Paltanavičienė. Paroda susidomėjimas yra gana didelis.

Vos įėjus į parodos vidų tuojau į akis krinta gražiai inscenizuotos trys tautiniais rūbais moterys: lietuvė, latvė ir estė. Toliau ir aplinkui yra išsidėstę savo eksponatus dvylika tautybių. Patalpa dėl tiek tautybių ir jų eksponatų gausumo truputį mažoka. Tokiu būdu ruošiant parodą, nors ir labai to nenorint teko kai kurių tautybių eksponatus mažinti ir nepriimti. Rengėjai teko su tautybių atstovais derėtis, aiškintis, net sueinant į atviras ir karštesnes derybas, dėl ko net buvo ir kuriozų. Kaip rengėja aiškino, blogiausia buvo su libaniečių ir turkų atstovais. Kai kuriuos eksponatus nepriimant, libaniečių atstovas, arabų kilmingojo drabužiais labai supyko. Jis puolė ant grindų, ėmė garsiai šaukti ir sau rauti plaukus nuo galvos. Žinoma, taip atsitikus vaizdas ir situacija buvo nepavydėtini. Po tokių įvykių parodos ruošėja jau nenorėtų ruošti kitą tokią parodą.

Jugoslavija ir Čekoslovakija nėra atstovaujamos, jų vieton yra Bohemija, Kroatija ir kt. Ukrainiečiai ir čekai turi gana įdomius

A. Skirkienė verpia parodos vitrinoje atidarymo dieną.

vėlykų margučių rinkinius, bet vis tik raštais skirtingus nuo lietuviškų margučių. Paroda ir jos eksponatai yra įdomūs, gražiai išdėstyti ir verta visiems pamatyti.

Po parodos atidarymo, kur dalyvavo apie 150 dalyvių, daugiausia įvairių tautybių organizacijų atstovai ir visiems apžiūrėjus parodą, sekančioje patalpoje buvo kavutė ir gana įvairūs užkandžiai, kuriuos sunėšė dalyvaujančios parodoje tautybės.

Parodos rengėja dr. G. Kazokienė paaukojo daug laiko, darbo ir pastangų ruošiant šią parodą. Jai už tai priklauso visos Sydnejaus Lietuvių Bendruomenės tikrai nuo širdi padėka. J.A.S.

Džiugo Tuntas

Naujasis tuntininkas A. Šimkus savo pirmąjį štabo posėdį sušaukė pas Tunto Dvasios vadovą Parapijos Namuose Kensingtone gegužės 27 d. vakare. Pristatė savo naujai sudarytą Tunto Štabą: Dvasios vadovas kun. Dr. Pr. Dauknys, Tuntininko pavaduotoja N. Kairaitienė, Tunto adjutantas J. Rukšėnas, izdininkas V. Špokevičius, Skautininkų Ramovės pirm. J. Žitkevičienė, Paukštyčių ir Vilkiukų draugovių vadovai vėliau bus surasti, Skaučių draugininkė Danutė Čižauskienė, Skautų - L. Šeikis, Prityrusių skaučių - J. Šimkienė, Vyr. skaučių - L. Čižauskaitė, Skautų Vyčių - L. Prašmutas, Jūrų Budžių - A. Vaitiekūnas. Draugininkai savo veiklos planus Tuntininkui pristato ne vėliau liepos 1 d.

Džiugo tunto balius Lietuvių Namuose liepos 6 d. vakare. Gros geras naujas orkestras "Groja dabar", sudarytas iš skautų ir jau yra gerai pasižymėjęs parengimuose ir baliuose. Baliaus metu bus ir loterija, kuriai skautų rėmėjai jau prašomi iš anksto paskirti fantų.

Bendruomenės pirm. R. Šemetas prašė Tuntininko, kad Tunto skautai suruoštų Tautos Šventės minėjimą rugsėjo 8-tą Melbourne Liet. Namuose. R. Šemetas į visuomeninę veiklą įjungia jaunimą, kai Vasario 16 minėjimą ruošė Jaunimo Sąjunga. Tuntininkas Rugsėjo 8 minėjimui jau turi paruošęs planą, ne tradicinį su paskaitom, bet jo pristatymu be galo įdomų montazą, pradedant Lietuvos valstybės įkūrimu nuo karaliaus Mindaugo laikų, istorijos bėgy iškeliant svarbiuosius momentus, dabartį ir žvilgsnį į ateitį - laisvą ir vėl Nepriklausomą Lietuvą. Į programą bus įjungta daug jaunimo, Dainos Sambūris, tautinių šokių grupės, gyvieji paveikslai, siluetai.

Tėvų komiteto sudarymui tuntininkas asmeniškai laiškais kreipsis į tėvus, nes Tunto geram veikimui labai reikalinga Tėvų komiteto pagalba.

Dar aptarus keletą kitų reikalų, buvo pasidalinta veiklos mintimis prie kavutės, kurios metu Skautininkų Ramovės pirm. J. Žitkevičienė ir tuntininkas A. Šimkus sveikino Jubiliatą kun. Pr. Vaserį ir dėkojo už pastogę Štabo posėdžiams.

Naujasis tuntininkas A. Šimkus su plačia visuomenine veikla - Bendr. pirm. Geelonge, vėliau Melbourne, vėliau ALB Krašto V-bos pirmininkas, Tautinių šokių grupės "Klumpakojų" vadovas, Melb. Liet. Parap. Sekm. mokyklos mokytojas ir mokyklos vedėjas, vaidino Melb. "Aušros" teatre, dar ir dabar tebedainuoja Dainos Sambūrio chore. Geros sėkmės ir Tuntininko pareigose! PD

SVAJONĖS

KONCERTUOJA

Canberroje gegužės 30 d., ketvirtadienį Lietuvių Klube 8 val.
Hobarte birželio 1 d., šeštadienį, Ukrainiečių salėje 8 val. vak.
Adelaidėje birželio 15 d., šeštadienį, Lietuvių Namuose 7 val.
Biliety kaina suaugusiems \$ 6, vaikams iki 14 m. \$ 3.
Hobarte \$ 8.

VI PL Jaunimo Kongreso Org. Komitetas

I Š M Ū S Ų P A R A P I J Ų

M E L B O U R N A S

Gyvojo Rožančiaus nariai birželio mėnesį meldžiasi, kad Lietuvos kankiniai teiktų stiprybės visiems lietuviams ir veikėjams.

Magdutė Šiaučiuonienė Tasmanijoje gavo žinią iš Amerikos: ten mirė jos sesutė Onutė. Už jos vėlę pas mus užprašė šv. Mišias.

Kun. Dr. Juozas Prunskis, redaktorius, rašytojas, mecenatas, iš Čikagos Tėviškės Aidų paramai atsiuntė 500 amerikoniškų dolerių. TA leidėjas - ALK Federacijos Valdyba ir Redakcija mūsų mecenatui nuoširdžiai dėkojame.

Geelonge lietuviškos pamaldos birželio 9 d. sekmadienį, 9.30 val. šv. Jono bažnyčioje.

Tėviškės Aidų Ekspedicija - savanorių lankstytojų būrelis praėjusią savaitę paruošė laikraštį pašto išsiuntimui, suruošė vaišes pagerbti kun. Praną Vaserį jo trigubu jubiliejum. Sveikinimo žodį tarė lankstytojų Seniūnė Jonė Žitkevičienė poeto posmais:

Mes linkime Jums Aukščiausio palaimos
Toli nuo Žemaitijos mylimos,

M E L B O U R N A S

I POPIETĘ

Birželio 9 d. 2 val. p.p. Lietuvių Namuose įvyks Melbourne Lietuvių Katalikių Moterų Draugijos ruošiamą popietę, į kurią visos draugijos narės kviečiamos skaitlingai dalyvauti.

MLKM D-jos Valdyba

AUSTRALIJA IR
NAUJOJI ZELANDIJA

Maldos Apaštalavimas

Jo Sventenybė popiežius Jonas Paulius II birželio mėn. MA nariams skyrė sekančias intencijas: b e n d r a j a - už pastovią taiką Libane, pagrįstą teisingumu visiems;

m i s i j ų - už ugdymą giliai su kultūrintos krikščionybės, ypač naujose krikščioniškose bendrijose.

Trumpas rytmetinis aukojimas — Visa aukoju Tau, Švenčiausioji Jėzaus Širdie!

LIBANO TRAGEDIJA

Pagal Antijochijos patriacho kar dinolo Khoraiče trumpą pranešimą 1983 metais Libane padėtis buvo tokia:

Libano 70% teritorijos buvo okupuota izraelitų, palestiniečių ir syrių; 20% - užjūrių kariškų pajėgų. Tik 10% liko teisėtos Libano valdžios žinioje ir ta pati yra nuolat grėsiama bombardavimų ir snaiperių net po paliaubų deklaracijos. Karo aukų iki dabar yra buvę virš 100.000.

Libano teritorija yra tik 10.452 kv. km su maždaug 3.5 mil. gyventojų susiskirsčiusių į 17 oficialiai pripažintų denominacijų. Nuo 1943 metais paskelbtos nepriklausomy-

Tarnybai Dievo ir tarnybai

Lietuvos —

Ilgiausių metų ir sėkmės geros. Norėdami ilgai dar būt kartu, Darbuojantis dėl Tėviškės Aidų.

Anelė (Kaminskaitė) ir David Crook džiaugiasi sulaukę dukrytės - Dijana Onutė - gimusi gegužės 8 d. St. Andrews ligoninėje, sverdama 8 sv. 1½ uncijų.

M E L B O U R N A S

Pranešame visoms organizacijoms, kad ALB Melbourne Apyl. Valdyba šaukia birželio 2 d. 2 val. Lietuvių Namuose, Bendruomenės kambaryje, svarbų visų organizacijų pirmininkų arba jų įgaliotinių susirinkimą. Dienotvarkėje veiklos gairių nustatymas ateinantiems metams ir VI-tojo Pasaulio Lietuvių Jaunimo Kongreso ruošos komiteto vicepirm. B. Prašmutaitės bei Finansų telkimo komiteto pirm. Z. Jokubaičio pranešimai.

ALB Melb. Apyl. Valdyba

PENSININKAMS I

Pranešame pensininkų žiniai, kad sekantis susirinkimas įvyks birželio mėn. 4 d. 12 val. dienos metu. Per susirinkimą bus organizuojama išvyka į Echuca. Kelionė kainuos \$ 10 asmeniui. Būkite pasiruošę. Taip pat primename, kad jau priimamas metinis nario mokestis.

Pensininkų Sąjungos Valdyba

bės iki 1967 metų krašto gerbūvis klestėjo ir visos problemos buvo sprendžiamos demokratiniu būdu.

Dabartinių tragedijų svarbiausia ir esminė priežastis yra masinis palestiniečių susikongregavimas Libano teritorijoje. Prasidedant palestiniečių ekzodu iš Izraelio, Libano vyriausybė svetingumo ir užuojautos skatinama priglaudė jų dalį. Vėliau prie jų prisidėjo daugybė iš Jordano valstybės ištremtų palestiniečių, o pagaliau į Libaną pateko kiekvienas palestinietis, kuris pasidarė nepageidaujamas arabų kraštuose.

1967 metais po 6 dienų karo tarp arabų ir žydų palestiniečiai pradėjo ginkluotis prieš Izraelį panaudodami Libane esančias bazes. Nuo to laiko Libane įsiviešpatavo revoliucinė dvasia ir palestiniečiai pasijuto esą Libano šeimininkais. Libano valdžia atsідūrusi tokioje situacijoje pradėjo ieškoti pagalbos arabų valstybės sąjungoje, UNO, JAV, Prancūzijoje, Italijoje ir Didžiojoje Britanijoje.

Vienintelė galimybė problemai išspręsti būtų nelegalių užsienio kariuomenių pašalinimas iš Libano ir nepriklausomybės atstatymas.

Rezumuojant padėtį reikia pripažinti, kad Libano tautelės nelaimė yra labai didelė. Ji yra reikalinga neatidėliotinos materialinės ir moralinės pagalbos.

Kun. S. Gaidelis, SJ

LAIŠKAS

DAINUOJANTIEMS KAIMYNAMS

(Melbourno meninės pajėgos Adelaidėje)

Kaimynystė savyje nėra labai tvirtas ryšys. Kaip iš pavyzdžių žinome, kartais ji yra skaudžiai sugeliama Bubulio ir Dundulio bičių, arba užkapstoma brolių Domeikių gaidžio. Tačiau tie pavyzdžiai netinka Melbourne ir Adelaidės lietuvių kaimynystei, kuri žengia per kartas nepažeista jokių incidentų, retkarčiais vis užsukant vieniems pas kitus paragauti duonos, iškeptos kaimyno krosnyje, išlenkiant taure midaus iš kaimyno rūsio ir parodyti savo anūkus ir savo pačių veidus, kad jie "jaunėjimo" procese būtų atpažįstami ir ilgiau nesimačius.

Jūsų, mielos Melbourne meninės pajėgos, atsilankymas Adelaidėje gegužės 18-19 dienomis mus pritrenkė Jūsų mums atvežtomis dovanomis ir mes nerandame savo žodynuose žodžių Jums padėkoti. Mūsų kaimynystę skiriantys plokštumai perplatūs, kad juos perskirstytų Jūsų dainuojama daina, o dabar, kada savo dainas atvežę padovanojote mums, padaryta mums staigmena - kaip tūkstančius loterijoje laimėjus.

Lietuvos kaime vakarais skambėjusios dainas vertindami niekas neieškojo, kur pustomiu nuslysta, kur peranksti išsižiota, bet kiek jos prakalbėjo lietuviškai sielai. Tas kriterijus ypač taikytinas Jums, kurie save nekeldami į žvaigždžių galaktiką, nepretenduodami į uždarbį, kukliai pasidalinote su mumis lobiu, kuris dainomis Jūsų širdyse buvo sutelktas.

Mintimis grįžtu į Lietuvių namuose Jūsų nuskambėjusį koncertą. Žvelgiu į pasiaukojusį V. Danių, kuris ledlaužiu išėjo pirmas pralaužti salėje susitelkusias abejingumo lytis, vadinamas publika. Jo solo dainos ypatingai šiltai nuskambėjo antroje koncerto dalyje, kada ledai buvo sutriuškinti ir pats išibėgėjęs. Nuostabiai jausmingi buvo jo duetai su B. Staugaitiene, ypač dainoje "Meilė pražydo", kur žaismingai pasikeisdami vedamuoju balsu, išskėlė klausytojuose žiežirbas, privedusias plokštumai prie dainos pakartojimo.

J. Rubo solo dainos adelaidiškams jau ne staigmena. Jis daugelį kartų čia girdėtas, o neretai kur namuose ir jo įdainuota plokštelė sukasi. Šiame koncerte jo pasirinktos nemelodingos dainos lyg ir neleido pilnai išsiskleisti jo balsu sodrumui ir žemųjų registrų jėgai, kas, priešingai, labai tvirtai nugriaudė sekančią dieną jam giedant šv. Kazimiero bažnyčioje Mišiose.

Trečioji solo dainininkė V. Bruožytė savo jaunystę sproginėjančia A. Raudonikio dainos interpretacija scenon įnešė pavasario sprogtančių pumpurų nuotaiką. Tas jaunatviškas žaismingumas pilnaviduriai žiedais ypač prasiskleidė duetuose su B. Kymantiene, repeticijų žaidre puikiai sulydintais balsais ir scenine choreografija bei peteliškiškais rūbais jaunystės pievų drugeliais laisvai įskrido į klausančių susižavėjimo plačiai atvertas sielas ir ten paliko neišblėstančius išpūdžius. Nuo jos neatsilikio ir B. Kymantienės solo daina. Jiedviejų dainose ir pačiose dainininkėse - jaunystė, žaismas, lengvumas ir grožis.

Tai buvo jų sudaryto dainos vieteto "Svajonės" neoficialus ir pašėlusiai išpūdingas kvieslys į "Svajonių" ruošiamą koncertinę išvyką po visas lietuvių kolonijas, Adelaidę aplankant birželio 15 d., kada "Svajonių" peteliškes turėsime progą pamatyti ir išgirsti pilnai išskleistais dainų sparnais.

P. Morkūno jau daugelį metų vedamas vyrų oktetas, jei dainininkų amžiumi ir netiktų naujokų ėmimo komisijai, bet dainoje yra tvirti, kaip galijotai. Adelaidėje neturime Dovydo, kuris išdrįstų su Melbourne oktetu galinėtis. Žinoma už ateitį negarantuojant. Jūsų stiprūs ir rūpestingoji priežiūra je kultivuoti balsai niuansų bangavime ir šiame koncerte priartėjo prie gerai sustyguotos arfos, grojamos prityrusiais pirštais. Jeigu mūsų pirštai nuo plojimo paskauda, tebūna tai fizinis priedas prie mūsų padėkos.

Užsiminus prityrusius pirštus, kalba savaime krypta į trečiąją "Svajonę" Z. Prašmutaitę, kuri profesionalia pianino palyda akompanavo visiems koncerte dainavusiems. Jūs laimingi turėdami ją savo tarpe. Argi nėra aukštai vertintinas žmogus, kuris koncerte visiems padeda, tuo tarpu kai jam niekas negali padėti?

Visus koncerto išpūdžius sumušant, kaip senoviškais skaičiavimo skaitliukais, gaunasi graži pasigėrėjimo suma ir dar didesnė adelaidiškų dėkingumo skaitlinė Jums, mieli kaimynai, už taip daug į mūsų nuotaiką australišką žiemą atvežto pavasario, grožio ir paliktos Lietuvos ilgesio savo padainuotose dainose. Ačiū, mieli kaimynai. Ačiū labai.

Labai gražu ir mums labai miela, kad savo giedojimu šv. Kazimiero bažnyčioje paprastas sekmadienio Mišias padarėte iškilmingomis pamaldomis. Prie klebono kun. J. Petraičio jums pareikštos padėkos jungiamės ir visi bažnyčioje buvę.

Tikime, kad vienintelis adelaidiškis, kuris prisidėjo Jūsų koncerte, savo lakiu žodžiu ir poezijos posmais gražiai praveddamas programą - Sietynas Kubilius, buvo gražiu konsonansu dainų pynėje.

Jūs dėkojote Adelaidėn Jus pakvietusiems ramovėnams, jų pirmininkui V. Vosyliui, jam ir mes adelaidiškiai liekame dėkingi. O vieniems ir kitiems labiausiai dėkingi, turbūt, yra Adelaidės lietuvių jaunimo sąjunga, kuriai buvo skirtas viso koncerto pelnas.

Mielieji dainininkai, Jūs įrodėte, kad geriems kaimynams ir šimtai kilometrų negali pastoti kelią. Tebūna tai pavyzdžiu mūsų kaimynystei ateityje.

Su pagarba ir dėkingumu
Pranas Pusdešris

Paieškomas VLADAS GIEDRIKAS, gimęs Kūkų kaime, Žeimelio valsčiuje, Šiaulių apskrityje, apie 1949 m. atvyko į Australiją. Jo ieško jo brolienė Aleksandra. Žinantieji apie jį pranešti kur jis gyvena. Rašyti: J. Stepanas, 146 Morgan Ave. Edwardstown SA, 5039.

A.A. ALEKSANDRUI MILVYDUI

mirus, jo žmoną Liuciją, dukrą Rasą, sūnų Algį ir jų šeimas giliai užjaučiame.

Kazimieras ir Karolis su šeima Kazlauskai

Lietuvių laidojimo biurui (Funerals of Distinction) reikalingas tarnautojas 25-40 m. amžiaus, vedęs. Pareigos: Resident officer. Butas su visais patogumais veltui.

Rašyti: Managing Director Funerals of Distinction,
17 Railway Pde. Fairfield NSW 2165.

AUSTRALIJOJE LIETUVIŲ FONDAS

Fondui aukojo:

\$ 100 Apolonija Czerna (111), \$ 50 L. ir A. Kaladės (120), \$ 20 Vincas Zygas (90)

\$ 200 A.a. Vlado Iva - Ivaškevičiaus palikimas.

\$ 100 Natalija ir Jurgis Liutikai prisimindami savo tėvą Česlovą Liutiką jo mirties metinėse.

Pertho lietuvių kapelionui a.a. kun. Tomui Tomich (kroatui) mirus, jį pagerbdami vietoje gėlių aukojo: \$ 100 J. Miliauskas (110), po \$ 20 Z. ir E. Budričiai (160), J. ir R. Paščekai, G. ir P. Patupiai (270), po \$ 10 J. Babarskas (20), P. D. Čekarauskas, A. ir E. Čižeikai, J. Čyžas (40), E. K. Lingė, J. ir O. Liutikai (205), A. Miliauskas, S. Miliauskas, E. ir P. Plučai (20), V. Skrollys (50), E. Žukauskienė, po \$ 5 A. Balakauskas, V. Butkys (15), Z. Čečys, V. ir F. Cibulskiai (25), V. ir D. Francai, P. Krutulys (15), V. ir T. Kaspučiai (15), J. ir E. Petrukėnai, T. ir V. Repševičiai (25), po \$ 2 F. Garnys, I. Kazlauskienė, M. Lingienė (102), T. Rutkūnas.

A.a. Veronikai Čekienei Melbourn mirus, ją pagerbdami vietoje gėlių aukojo: \$ 10 V. ir A. Baltrukoniai (150).

A.a. Povilui Protui Sydnėjūje mirus, jį pagerbdami vietoje gėlių aukojo: \$ 10 J. ir L. Balčiūnai (480).

A.a. Aleksandrui Milvydui Melbourn mirus, jį pagerbdami vietoje gėlių aukojo: \$ 30 Adolfas Kalpokas (95), \$ 20 J. ir S. Meičiūnai (752), \$ 5 J. Paragienė (137).

AL Fondo valdyba nuoširdžiai sveikina naujus Fondo šimtiniųkus: Apoloniją Czerną, L. ir A. Kalades, Nataliją ir Jurgį Liutikus, J. Miliauską.

Nuoširdžiai dėkojame visiems aukotojams ir Fondo talkininkams.

V. Rekešius
AL Fondo išdininkas

Adelaidės kronika

Motinos Diena šv. Kazimiero bažnyčioje buvo paminėta iškilmingomis kun. A. Spurgio aukotomis Mišiomis ir klebono kun. J. Petraičio pasakytu šventei pritaikintu pamokslu. Dienos iškilmingumą parėškino ir chorvedės - vargonininkės N. Stapleton atvykimas į pamaldas, kas paskutiniu laiku būva tik didžiosiose šventėse. Bažnytinis choras Mišiose turėjo progą gražiai pasireikšti, sugiedodamas eilę melodinių giesmių.

Skaitymus Mišiose gražia lietuvių kalba paskaitė Lina Jablonskytė ir Birutė Stalbeitė.

Kunigui prie altoriaus patarnavo Jonas Kazla. Bet ties čia Mišiose pasireiškusi jaunimo sąrašas tik prasideda. Maldą už motinas skaitė Loreta Jablonskytė, bet ypatingai gražiai buvo suorganizuotas aukos atnešimas. Toje dukart ėjusioje procesijoje su žvakėmis, vainiku už mirusias motinas ir su gėlėmis, dalyvavo Danutė Smitaitė, Aleksas Šmitas, Dovydas Visockis, Darius Kubilius ir sesutės Audra ir Lina Verbylaitės. Mišių pabaigoje bažnyčioje esančios motinos buvo mažų mergyčių apdovanotos gyvų gėlių žiedais. Tą gražų jaunimo įnašą Mišiose suorganizavo aukų nešėjų Mišiose organizatorius V. Janulis ir šv. Kazimiero lietuvių mokyklos vedėja E. Varnienė. Prie šventės iškilmingumo daug prisidėjo A. Jasiūnienės prie altoriaus meniškai paruošti gyvų gėlių buketai.

Po pamaldų visi buvo laukiami LK Centro salėje, kur Lietuvių jaunimo sąjungos Adelaidės skyrius buvo paruošęs pietus ir kepinų mugę. Visus pavalgydindami jie padarė gražaus uždarbio VI pasaulio lietuvių jaunimo kongresui.

Motinos dienos minėjimą Lietuvių Namuose suruošė PALMD "Motėrų sekcija". Programą atliko ALB savaitgalio mokykla.

Pabendravimas Adelaidės lietuvių kat. mot. draugijos narių, kuriuos retkarčiais suruošia d-jos valdyba, įvyko Šeštinių dieną. Bažnyčioje buvo išklaustytos Mišios, po jų sukalbėta rožinio dalis už gyvas ir mirusias motinas. Pamaldas vykdė kun. A. Spurgis, MIC, kuris pasakytame pamoksle pateikė visą vėrinį kilnių minčių.

Antrą pabendravimo dalį, kaip paprastai, sudarė valdybos paruošti pusryčiai.

Pusryčių programą sudarė pasikalbėjimai įvairiomis mums rūpimomis temomis, kuriose dalyvavo mūsų gerb. kunigai ir daugelis narių. Pabendravimą pravedė d-jos pirmininkė S. Pusdešrienė.

kor.

HOBARTAS

Jonas Salyklis, 79 metų amžiaus mirė Royal ligoninėje gegužės 6 d. Velionis kilimo iš Lazdijų. Tarnavo Lietuvos kariuomenėje liktiniu, pasiekęs viršilos laipsnį. Karo metu buvo Lazdijų Viršaitis. Atvykęs į Australiją kurį laiką gyveno Melbourne, vėliau persikėlė į Tasmaniją. Joną pažinojom kaip draugišką, nuoširdų lietuvi. Atsilankę į jo namus visuomet buvome pavaišinti. Jis lankė mūsų minėjimus, parengimus, skaitė spaudą. Turėjo ir meninių gabumų. Jo meistriskai pagamintas Lietuvos herbas - Vytis puošia daugelio namus. Šv. Teresės bažnyčioje jo karstą dengė Lietuvos Trispalvė vėliava. R. Tarvydas sukalbėjo lietuvišką maldą ir kapinėse atsisveikinimo žodį tarė Apylinkės pirmininkas Juozas Paškevičius. Velionis čia giminių neturėjo, tai turėtų paliko žmonai ir vaikams Lietuvoje. Išsėkis Viešpaties Ramybėsje.

Motinos Dienos minėjimas vyko ponų Šikšnių namuose. Susirinko daug vietos lietuvių ir svečių iš kitur, tai Krutuliai iš Launceston, Kovalskiai iš Canberros. Šie atvyko pas brolių atostogom ir surado laiko dalyvauti minėjime. Po Valdybos pirm. J. Paškevičiaus įžangos žodžio ir R. Tarvydo paskaitos, šventę pajavairino parodytas filmas iš Lietuvių Bendruomenės gyvenimo. Sekė vaišės, kurias paruošė kasininkas B. Šikšnius su žmona Hilda ir Kristina Domkiene.

Pabaltiečių HELLP sąjungos 10 metų veiklai atžymėti buvo suruoštas balius restorane, praėjo sėkmingai. Svečių pribuvo netoli šimtinės, skaniai papietavo, prie geros muzikos pasišoko ir išklaušė kalbų, kurias pasakė Kalinių Bičiulių draugijos pirmininkas - Tasmanijos universiteto St. John Fisher College Rektorius jėzuitas kun. Greg Jordan ir pabaltiečių draugas parlamentaras Hon. Michael Hodgman - Federalinės Opozicijos ministerių kabinete - Gyvenamųjų namų ir statybos ministeris.

Aleksas ir Nina Kantvilai išvyks ta dviem mėnesiam pasidairyti po pasaulį, lankysis Europoje ir Amerikoje.

A.A. Joną Salyklį pagerbdamas vietoj vainiko Tėviškės Aidams aukojo \$ 10 S. Augustavičius. Ačiū jam!

J. Paškevičius

GEELONGAS

Trėmimų į Sibirą minėjimas įvyks birželio 9 d. šv. Jono bažnyčioje, pamaldos 9.30 val. Organizacijos dalyvauja uniformuoti ir su vėliavomis. Po pamaldų Lietuvių Bendruomenės Namuose oficialus minėjimas, po to šilti pietūs. Prašome visus dalyvauti!

ALB Geel. Apylinkės Valdyba

NEWCASTLE

Gegužės 5 d. Newcastle Apyl. valdyba šv. Petro salėje surengė tradicinę vakaronę Motinos Dienos progą. Į salę susirinko daug motinų. Kartu su savim jos atsivedė ir savo vyrus, vaikus bei anūkus. Valdybos vicepirm. Zina Zakarauskienė trumpa kalba pasveikino atvykusias motinas ir amžiumi vyriausioms motinoms: p.p. Jonavičienei ir Baršienei įteikė gražių gėlių puokštes. Gėlių puokštės buvo įteiktos ir p.p. Bajelienei ir Bučienei kaip Valdybos padėką už pagalbą ir darbą praėjusių metų bėgyje Valdybos ruošiamuose pobūvuose. Visi atvykusieji buvo prie stalų pasodinti ir pavaišinti su kavute bei gardžiais užkandžiais. Sve teliams besivaišinant scenoje vyko Motinos Dienai pritaikinta programa. Mrs. Walsh (Lizdenytė) dukterys: Elizabeth ir Susan paskambino pianinu. R. Lapinskas padeklamavo, "Dainų mylėtojų grupė" padainavo mieloms motinėms pri taikintas dainas. Visa vakaronė prabėgo labai jaukioje nuotaikoje. B. Liūga visų svečių vardu padėkojo Valdybai už jų surengtą malonią popietę.

Gegužės 11 d. Sydnėjūje mirė Niukastelyje ilgai gyvenęs Balys Zakarauskas. Nors jis paskutinių metų bėgyje gyveno Sydnėjūje, tačiau prieš mirdamas Balys savo šeimos prašė, kad jis būtų palaidotas Niukastelyje šalia savo brolio Miko. Jo priešmirtinis pageidavimas buvo išpildytas ir gegužės 16 d. šv. Laurence O'Toole katalikų bažnyčioje (Newcastle) įvyko gedulingos pamaldos, kurias atnašavo Niukastelio lietuvių kapelionas kun. P. Mortūzas. Jo pamokslo pagrindinė mintis: "Neliūdėkite, nes mirtis yra žingsnis į naują gyvenimą". Iš Sydnėjaus ir Niukastelio į pamaldas suvažiavo plati Zakarauskų giminė bei didelis pažįstamų būrys. Sandgate kapinėse kun. P. Martūzas pravedė "Marija, Marija" ir Lietuvos himną, o Valdybos pirm. Stasys Žukas pasakė trumpą atsisveikinimo žodį. Po laidotuvių visi dalyviai buvo pakviesti į Zinos ir Henriko Zakarauskų namus. S.Z.

LIETUVIŲ RADIO

VALANDĖLĖS

ADELAIDE 5EBI - FM šeštadieniais nuo 9 v. iki 10 v. ryto.

CANBERRA 2XX ketvirtadieniais 7.30 val. vak.

MELBOURNE 3EA sekmd. 11 val. ryto, pirmad. 6.30 val. p.p.

SYDNEY 2EA šeštadieniais 10-11 val. prieš pietus.

BRISBANE kiekvieną ketvirtadienį 5.30 - 6 val. vak.

PERTH 6NR kas trečią antradienį 6.30 val. vak.

SYDNEJAUS LIETUVIŲ NAMUOSE

16-18 EAST TERRACE, BANKSTOWN (TEL. 708 1414)

Klubo valandos:

Pirmd., trečiad., ketvirtad. - - - - - 5 - 10 val.
ANTRADIENIAIS KLUBAS UZDARYTAS
Penktadieniais - - - - - 5 - 11.30 val.
Šeštadieniais - - - - - 2 - 12.30 val.
Sekmdieniais - - - - - 12.30 - 10 val.

VALGYKLA VEIKIA:

Trečiad., ketvirtad., penktad., ir šeštad. nuo 6 val.
Sekmdieniais - - - - - nuo 1 val.

Skanus ir pigus valgis KIEKVIENĄ TREČIADIENĮ NUO 5.30 iki 8 val. SVEDIŠKAS STALAS - SMORGASBORD
Kaina tik \$ 3. Kviečiame visus.

Šeimos šventės, gimtadieniai ar kas panašaus, kodėl ne Lietuvių Namuose? Kodėl nepasiteirauti? Skambinkite 708 1414.

LIETUVIŲ LAIDOJIMO BIURAS

FUNERALS OF DISTINCTION PTY. LTD.

17 RAILWAY PDE.

FAIRFIELD, NSW.

Tel. 724 5408. Veikia visais 24 valandomis per parą.